

A.M.A. AZEEZ'S

**Contribution to
Agriculture in the East**

Dr. A.M.A. Azeez Foundation

**A.M.A. Azeez's
Contribution to Agriculture in the East**

A.M.A. Azeez's
Contribution to Agriculture
in the East

Edited by
M. Ali Azeez

Dr. A.M.A. Azeez Foundation
Colombo
2025

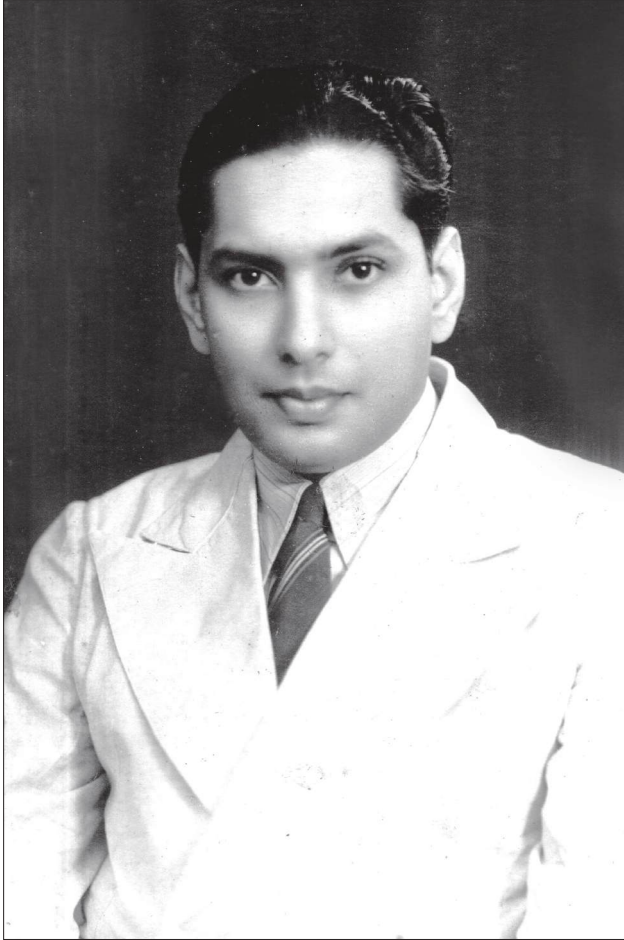
A.M.A. Azeez's
Contribution to Agriculture in the East
Edited by M. Ali Azeez

First Edition 2025

Published by
Dr. A.M.A. Azeez Foundation
97/1, Galle Road, Dehiwala
Tel : 011 2733251

Printed by
Kumaran Press (Pvt) Ltd.
39, 36th Lane, Colombo - 6
Tel. - 0112 364550
E.mail : books@kumarangroup.net

ISBN 978-955-7931-06-7

A.M.A. Azeez

Contents

Preface	vii
1. Kalmunai Era : Contribution to Eastern Development 65 Years Ago - <i>S.H.M. Jameel</i>	1
2. கல்முனைக் காலம் : 65 வருடங்களுக்கு முன்னர் கிழக்கின் அபிவிருத்திக்கு அஸ்ஸீஸ் ஆற்றிய பங்களிப்பு - <i>எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்</i>	17
3. கல்லூரீய சூழல் : 65 வசர்க்கு பீர் னாறேகிர் ங்லீயெய்க்கு லுயகனீயெ - <i>பீ. பீ. பீ. பீ. பீ.</i>	37
4. A.M.A.Azeez's Agricultural Feat in the East - <i>A.I. Marikar</i>	53
5. கிழக்கின் விவசாயத் துறையில் எ.எம்.எ. அஸ்ஸீயின் சாதனைகள் - <i>எ. அயி. மரிக்கார்</i>	63
Photographs	75
Exchange of Letters between Hon. D. S. Senanayake and A. M. A. Azeez	87
Dr. A. M. A. Azeez Foundation List of Publications	96

Preface

A.M.A. Azeez was born on 4th October 1911 to a traditional elite family of Vannarponnai in Jaffna. He had his childhood and entire schooling in Jaffna. He attended the Hindu schools Vaidyeshwara Vidyalayam and Jaffna Hindu College. He was a brilliant student and excelled in the Tamil language and in the study of Hinduism. He entered the University College in 1929 and was an Exhibitioner in History. He graduated in 1933 with Honours in History, and was awarded the Government Arts Scholarship. He proceeded to the University of Cambridge, but returned after a term on being successful at the Ceylon Civil Service examination as the first Muslim civil servant, and opted to join the administrative service in 1935.

When the Japanese bombed the Colombo harbour on Easter Sunday 5th April 1942, Azeez was holding the onerous and responsible position of Additional Landing Surveyor, H.M. Customs. He had to sleep the nights in the Port with his driver Caldera by his side. The Japanese bombed the Trincomalee harbour on 7th April. All foreign supply lines of rice and other foodstuffs faced blockades. The Governor Sir Andrew Caldecott placed the country on a war footing. There was a shortage of food and the AGAs were made responsible for food drives. The Batticaloa District was a large area and it was decided to open an Emergency Kachcheri in Kalmunai, to boost local food production covering the Southern region of the Batticaloa District from Paddiruppu to Kumana, which was the entire Ampara District.

Azeez was specially chosen by Hon. D.S. Senanayake, Minister of Agriculture, and transferred at short notice as AGA(E), Kalmunai. He assumed duties on 16th April. His immense success in boosting food production within two years appears in an

informative article by S.H.M. Jameel. It has been viewed that it was the greatest achievement of Azeez surpassing all others. Tamil and Sinhala translation are published.

Azeez had a close relationship with Hon. D.S. Senanayake. On the day following Azeez's appointment as Principal of Zahira College, Hon. Senanayake was invited to unveil the portrait of T.B. Jayah in August 1948. Hon. Senanayake was the Chief Guest at the Prize Day of Zahira College in 1949, the first after Azeez assumed duties as Principal. In his address, Hon. Senanayake commenced by stating, *"During the war, when there was a shortage of food, the present Principal, Mr. A.M.A. Azeez was one of those who helped me considerably in the food drive. From that time I had developed a great affection for Mr. Azeez, He was then a member of the Ceylon Civil Service but he worked really as a citizen of this country."*

A.I. Marikar was a leading banker in Sri Lanka and abroad. He is an authority on Islamic banking in Sri Lanka and was a part-time lecturer at the South Eastern University and travelled frequently to Oluvil. His journey was always through Habarana, Polonnaruwa and Batticaloa. As he entered Maruthamunai, he saw the glorious sight of vast stretches of paddy lands from the Pottuvil road up to and beyond the horizon. These reminded him of A.M.A. Azeez's successful contribution to food production which made the Ampara district as the granary of the East. He observed that the wealthy Muslim paddy farmers cultivated lands which were distributed to their ancestors by Azeez when he was the AGA in Kalmunai. In his meetings with the local population, Marikar found that they did not know about Azeez.

When Marikar passed Minneriya and Polonnaruwa, he saw the ancient irrigation tanks and channels which were renovated by C.P. De Silva and brought thousands of acres under paddy, and restored the ancient glory of the district. He was in the same C.C.S. batch as Azeez and was selected by Hon. D.S. Senanayake around

the same time to develop the Polonnaruwa district. It was seen by Marikar the manner in which C.P. De Silva was remembered in many ways and revered as “Minnery Deviyo.”

Marikar lamented that Azeez's name is now unsung and unheard of in the predominantly Muslim areas of the Ampara district. This prompted him to write the article in 2017, which will rekindle the memories of the Muslims in the East. A Tamil translation is published for the benefit of the Tamil reading population.

A gallery of photographs and exchange of letters between the Hon. Minister and Azeez are reproduced.

Ali Azeez

Kalmunai Era
Contribution to Eastern Development
65 Years Ago*

S.H.M. Jameel

The recent capture of Thoppigala and other areas in the East of Sri Lanka by the security forces, has liberated many areas affected by the ethnic fighting. The Government is endeavouring to develop the East under the “Eastern Resurgence” programme. The East which was considered backward in the distant past underwent almost a similar development programme 65 years ago, particularly in agriculture, also triggered by a war - the Second World War. With the ethnic conflict of the last twenty five years the progress of the East was badly affected. The people of the East, therefore, look forward to the new resurgence.

It is significant to record that the erudite scholar and renowned educationist Marhoom Dr. A.M.A. Azeez, contributed immensely and played a prominent role in that Eastern development in the early 1940s.

Dr. A.M.A. Azeez was the first Muslim officer of the prestigious Ceylon Civil Service. He was born in Jaffna, married in Colombo and lived at “Meadow Sweet”, 81, Barnes Place, Colombo 7. He had pronounced on several occasions that the urge to contribute his mite to the educational uplift of his community, which culminated

* Article in *A.M.A. Azeez - A Profile* - 2007

in relinquishing his position in the Civil Service and assuming duties as Principal of Colombo Zahira College, took deep root in his mind during his days as Assistant Government Agent, Kalmunai.

Azeez arrived in Kalmunai and assumed duties as A.G.A. (Emergency Kachcheri) on 16th April, 1942. It was the period of the Second World War. All foreign supply lines of rice and other foodstuffs faced blockades, and the Japanese attack on Easter Sunday, 5th April aggravated the situation. The Japanese Armada was spotted heading towards Ceylon. The Army headquarters was alerted and immediate action was taken to clear the Colombo harbour of ships that were berthed there and to hide them. The Japanese bombed various parts of Colombo and the suburbs lasting 20 minutes. (Azeez, who was attached to the Customs, had to sleep the nights in the Port with his driver Caldera by his side). On 7th April the same Armada attacked the Trincomalee harbour. The colonial Governor Sir Andrew Caldecott placed the country on a war footing. There was a shortage of food and the AGAs were made responsible for food drives.

The Government of the day had to find ways and means of accelerating local food production. The Southern region of Batticaloa District was chosen as one of the areas to boost local food production.

The Batticaloa District at that time extended from Verugal Ganga in the North to Kumbukkan Oya in the South and the boundaries of Badulla District in the West - fairly a vast extent of area and a long terrain to manage. The area was administered by the Kachcheri situated in the Dutch Fort in Puliyantheevu in the town of Batticaloa, and the Government Agent in 1942 was an Englishman M.K.T. Sandys. To activate and accelerate the Food Production Drive, it was necessary to open an Emergency Kachcheri in Kalmunai. Azeez who at that time was holding the onerous and responsible position of Additional Landing Surveyor

of Customs was chosen to be the AGA, specially selected by Hon. D.S. Senanayake, Minister of Agriculture and transferred at short notice with specific orders of accelerating food production. His dedication to service was very explicit when he readily agreed to relinquish his prestigious post and comforts of Colombo in order to travel the long way to Kalmunai.

Azeez came to Kalmunai in his Standard Fourteen car CE-1085 with his wife Ummu Kuluthum and their four year old daughter Marina Zulficar, together with his driver Caldera, housemaid Elisa and gardener Packianathan. Their son Mohamed Ali, who was four months old, could not be taken along and was left in the care of Mrs. Sithy Jabir A. Cader who was the younger sister of Mrs. Azeez (This developed a special affection to Ali by Jabir A. Cader until his demise).

Their residence opposite the Kalmunai Carmel Girls' English School was called "Gems" owned by Mudaliyar M.M. Ibrahim of Nintavur. A building in Market Road belonging to Dr. Osman of Sainthamaruthu housed the A.G.A.'s Office. Marina commenced her primary education at the Carmel Girls' English School. She recalls with gratitude even today, the love and affection showered on her by the Reverend Sisters of the staff and Rev. Father Melican.

On his maiden experience Azeez states: "The best way to understand the nature of life of the people living in a particular region is to reside amongst them. Being accustomed to only the urban style of living in Colombo, living among the cultivators of Kalmunai was a new, rich and rewarding experience. I understood their pattern of living, habits, customs, traditions and also constraints in their economic development. I began to realize the importance of farmers in the economy of this country. Earlier I was unaware of the importance of the role played by the villagers in the political, social and cultural life of the Muslim community".

Food Production

The main objective of setting up the Emergency Kachcheri was to accelerate the food production and Azeez handled this task very efficiently. His area of administration was Karavahupattu (Vanniah: M.S. Kariapper); Sammanthuraipattu (M.M. Abdul Majeed); Akkaraipattu (W.H. Kanagaratnam); Panamapattu (A. Sinnalebbe) and Wewagampattu (L.B. Madurawa). This is the entirety of the present Amparai District. The post of 'Vanniah' was equivalent to the present Divisional Secretary, but had wider powers and more responsibility. The Chief Irrigation Officer was M.M. Ibrahim.

The first meeting convened by the AGA was held at the Kalmunai Rest House on May 6, 1942. At the meeting that began at 9 a.m. and lasted till 5.30 p.m., it was resolved as follows:

- State land to be distributed for clearance and cultivation
- Grant of Rs. 20 per acre to be paid for clearance and 2½ bushels of seed-paddy per acre
- Rehabilitate abandoned village tanks and channels
- Encourage systematic paddy cultivation in already existing vast extent of fallow paddy fields
- Establishing Government-run goat farms in Malwatta, Nintavur and Thirukkivil
- Establishing poultry farms in Maruthamunai, Saintha- maruthu and Palamunai
- Assistance to the private sector to start goat and poultry farms
- Subsidies for cultivating highland crops
- Establishing a model agriculture farm

A week after this meeting, Land Kachcheries commenced, and at the first Land Kachcheri held, state lands were distributed as follows:

	Acres
Pottanaveli, Irakkamam	130
Usaraveli, Irakkamam	50
Anaivilunthan, Sammanthurai	100
Mottaiyandaveli, Sammanthurai	60
Pooranpuri, Karaivahu	200
Kayattiyadi, Nintavur	100
Pallaveli	50
	690

The allocation of land in this manner exceeded 12,000 acres in one year. *The Daily News* of 29.3.1943 reported that 12,270 acres of land had been distributed in the district for paddy cultivation, which included 4,000 acres given to farmers of Akkaraipattu, Kolavil, Thambiluvil and Thirukkivil. 1,520 acres were allocated for highland crops and 30,000 acres of hitherto uncultivated paddy fields were brought under the plough. **The District was soon emerging as the granary of the East, which was accomplished with the completion of the Gal-Oya Development Scheme in late 1940s and early '50s.** Today the Amparai district contributes to 62% of paddy production from the Eastern province.

A model farm of 475 acres in extent was established at Chengatpadai in Nintavurpattu to train farmers in modern methods of cultivation. Crops cultivated in this farm included paddy, sugar cane, banana, kurakkan, maize, ground nuts and a variety of vegetables. The labour force was 1,000. A separate division to introduce the methods of irrigation adopted by the Jaffna farmers also functioned here.

Harvest Festival

In order to celebrate the accelerated production in agriculture, a Harvest Festival was organized in this farm. Azeez was the Chairman and M.S. Kariapper (who later became an M.P. and Cabinet Minister) the Secretary of the organizing committee. The Kalmunai District Harvest Festival and the Agricultural Exhibition were held from 27.3.1943 to 2.4.1943. The harvesting was at the Chengatpadai Farm and the exhibition was at Kalmunai Esplanade. The Agricultural Exhibition continued for a week and displayed agricultural and handicraft products.

The occasion was graced by the Minister of Agriculture and Lands D.S. Senanayake; Home Minister A. Mahadeva; State Councillors D.H. Kotelawela, A.R.A. Razik and A.S. Dharmaratnam; Director of Agriculture E. Rodrigo and GA Batticaloa V. Kumarasamy. D.S. Senanayake was conducted on a 5 mile procession along bumpy agricultural roads in a cart drawn by an elephant owned and used by A.S. Dharmaratnam, MSC for Batticaloa South, from Akkaraipattu to Chengatpadai Farm. It was used in the course of inspecting cultivated acres in the Akkaraipattu Division, which was followed by hundreds of gaily decorated bullock carts carrying a large number of people. The Minister said that he would never forget the memorable drive and that he had thoroughly enjoyed it.

Ceremonial scythes specially made for the occasion by expert Kandyan craftsmen were used to reap the first ears of paddy at the Harvest Festival. At the auspicious hour of 10.45 in the morning on 27.3.1943 the AGA Azeez handed over scythes to each of the distinguished guests. The ceremonial reaping of the first ears of paddy in the Wellankuda plot of the Chengatpadai Farm took place before a large gathering. The visitors reaped the first ears of paddy and they handed over the sheaves to Azeez. Afterwards Senanayake and Mahadeva pounded paddy as the grain was collected and put

into the mortars by Muslim women. D.S. Senanayake, mounted on an elephant, was taken in procession through the Farm to the reception shed nearly a mile away. A field lunch prepared from rice and other produce grown on the farm was served. This was the first ever such festival held in the Eastern Province and this event received glowing wide publicity in all the leading newspapers of the day.

“A very shining example as to how careful planning, encouraging guidance and consistent efforts could contribute to the success of accelerated growth of food production in the country is the Harvest Festival and Agricultural Exhibition taking place now at Kalmunai” was an editorial comment in the Observer of 29.3.1943.

In the afternoon the visitors were taken from the Kachcheri, the extensive premises of which were planted with yams, pulses, vegetables, chillies and onions, to the Kalmunai Show, where they were received by Vanniyar Mudaliyar M.S. Kariapper, who invited the Minister to declare it open.

The products of the Department of Agriculture and Department of Commerce & Industry were also exhibited. In the Agriculture Stall were livestock exhibits from the Akkaraipattu Animal Breeding Centre and various exhibits from the Karadianaru Farm School.

D.S. Senanayake in his address said that after the panic of the Japanese raid it was felt that they should look for food in the Eastern Province, and appealed to the people of Batticaloa. He wished to draw the attention of the visitors from Colombo to the great achievement of Azeez and others. When there was a possibility of starvation he felt that they could not do better than appeal to Kalmunai. He further stated that he had also felt that if they could utilize one of the Muslims in the Civil Service the people would

co-operate and do their best. When Azeez came here he was able to get the co-operation of the Tamils and the Muslims, and he hoped that the co-operation would continue.

A. Mahadeva said that he was glad to note the complete harmony between the Tamils and the Muslims, and hoped that these friendly feelings would continue.

The Governor, Sir Andrew Caldecott, in a message congratulated the cultivators of Kalmunai and thanked for the rich harvest reaped (Message reproduced in this publication).

As the war ended this Farm was closed down and the land was returned to the owners. I am overwhelmed with emotional joy, when I now find that the harvest festival took place in the plot of land called Wellankuda which was for a very long time cultivated by my father and today owned by my sisters.

The mission of Azeez in realizing the objective of the Kalmunai Emergency Kachcheri was very successful. The southern part of the Batticaloa District began the march of becoming a supplier of rice to other parts of the country. The grateful farmers named a mass of paddy lands of about 500 acres in Sagamam situated 5 miles away from Akkaraipattu as "Azeez Thurai Kandam" which perpetuates his memory to this day. M.M. Hussain Vidanayar (Village Headman) (father of Marhoom M.H.M. Ashraff) was in the forefront in encouraging cultivation in this 'Azeez Thurai Kandam' and in the distribution of land thereof. In the process of distributing this land, he was bitten by a snake and was confined to bed for six months. The whole hearted support given and sacrifices made by persons of such calibre to Azeez, made the region boast of being the granary of the East. This enabled the poor landless farmers to become owners of paddy lands.

Education

The Ceylon Muslim Scholarship Fund that has helped thousands of students during the last six decades to pursue their higher studies was inaugurated by Azeez in 1945. This Fund was in one way the culmination of a process that he started while serving as AGA at Kalmunai. Azeez was convinced that a community which suffered due to poverty and illiteracy could only be uplifted through providing educational opportunities backed by financial assistance. With this in view he formed the Kalmunai Muslim Educational Society in 1942.

The well known poet Abdul Cader Lebbe in his book titled “My Biography” writes as follows:-

“I taught at Natpiddimunai a village near Kalmunai. Azeez and I moved closely with each other. On many evenings we met in his residence at Kalmunai and exchanged ideas and views. Once during the course of our discussion, Azeez declared: *‘There is nothing to be proud of about me alone being a Civil Servant. More Civil Servants should appear in our society. The only way to achieve this goal is to develop our children through higher education. We do not now need a separate University to achieve this. Our students should gain entry to the present University. The only way to achieve this is to encourage the students by setting up a Muslim Scholarship Fund’.*

We both deliberated and resolved to set up in Kalmunai an organization called Muslim Educational Society to achieve this objective. Dr. M.M. Meeralebbe from Sammanthurai and Mr. M.M. Mohamed from Kattankudy, owner of the textile shop, Mohamed Sons at Kalmunai (father of Prof. M.A. Kareem of Peradeniya University) were selected as Secretaries to this Society.

Monthly meetings of this Society were held in each of the Vanniyan divisions from Panamai to Kattankudy. One such meeting

was summoned to inaugurate the Muslim Scholarship Fund. This meeting was attended by many including M.S. Kariapper and was held at the residence of Sheriff Vidanayar (Village Headman) in Kalmunai Kudy. Dinner too was served at this meeting. Azeez explained the objectives of the day's forum. He called upon me to explain the objectives in detail, which I did. The resolution was unanimously adopted. The Muslim Scholarship Fund was inaugurated on this very day”.

Azeez as the President and Treasurer of the Kalmunai Muslim Educational Society, sent out printed appeals for assistance. He mentioned the following in the appeals sent:

“This Society was inaugurated recently to develop the educational needs of the Muslims in Ceylon in general and Kalmunai in particular. Funds are now needed for:

1. To set up a Secretariat
2. To establish an English medium High School in Kalmunai with sections for Arabic and Tamil.
3. To offer scholarships free or on the basis of loans to students in the Kalmunai district for their secondary and higher education.
4. To devise ways and means to achieve the objective of the society on receipt of sufficient funds, the Executive Committee would decide as to the disbursement of this fund.”

However, the continuation of this programme was interrupted due to the transfer of Azeez back to Colombo. When Azeez was transferred back to Colombo and the Ceylon Muslim Scholarship Fund was started in 1945, the Kalmunai Muslim Educational Society decided to merge with the Ceylon Muslim Scholarship Fund as it had a wider perspective covering the whole country. The first donation to the Ceylon Muslim Scholarship Fund was therefore the transfer of Rs. 2,306.70 from the Kalmunai Society.

Comradeship

Azeez lived in Kalmunai only for a short period from 16th April, 1942 to 10th January, 1944, after which he was transferred back to Colombo as Deputy Food Controller and again within a month to Kandy as AGA. During this short period he transformed the attitude of the people towards a Government Agent to the surprise of the people. This was an era, when the GA was looked upon as a petty king. No one dared to sit in the presence of a GA and everyone respectfully moved to the edges of the road whenever his vehicle or even the vehicle of a Vanniyah passed by. The 'Residency' was out of bounds to the people. Azeez was entirely a different man. He spoke very politely to every person coming to meet him; accepted and honoured the invitations for weddings and attended many funerals. Every Friday he attended his Jumma prayers at mosques in different villages.

An illustration would be his driver Ibrahim, who was from Kattankudy and joined Azeez three months after his arrival in Kalmunai to replace Caldera. He served with loyalty and dedication until Azeez's demise. Even thereafter, he lived with Azeez's elder son Ali, and died in 1996 at Ali's home in Bolgoda at the age of 80 years.

Although they had known and worked with Azeez in the Kachcheri only for a short span of two years, the Administrative Officer Subramaniam, Office Assistants Razak, Yoonus and Ponnuthurai cherished their relationship until his demise. So was his neighbour Rajadurai of the Public Works Department and his wife Daisy. Similarly Maruthamunai Vellaikutty Kakka, Palamunai Vidanayar, Palamunai Pulavar and others with their families made it a tradition until their deaths to visit "Meadow Sweet" in Colombo and enjoyed the hospitality extended by Azeez and his family members. (Subramaniam's son Kirupananthan, an eye surgeon, met Azeez's son Ali in Jeddah in 1985 and they became very close friends, the former is now working in a hospital in Nigeria).

Azeez had very close connections with some families in Kalmunai. Among them was the family of M.M. Abdul Majeed widely known as Sammanthurai Vanniyar. The preliminary meetings to establish the Kalmunai Muslim Educational Society were held at his residence. He was the uncle (father's brother) of Marhoom M.H.M. Ashraff. Another family was that of Mudaliyar M.M. Ibrahim who later represented Pottuvil in Parliament, and later as a Deputy Minister.

Blooming of Life Long Friendships

There were two personalities with whom Azeez was very close and cherished their friendship. One was the poet Abdul Cader Lebbe of Kattankudy (father of Dr. A.C.L. Ameer Ali of Murdoch University, Western Australia, a student at Zahira College during the Azeez era and my contemporary). The poet himself says:

“My poem appeared in *Dharul Islam*, a monthly magazine from South India under the pen-name Athan. An avid reader Mr. Azeez was wondering who this Athan was.

It was an era when Mr. Azeez was kept at a high pedestal by the Muslims of Kalmunai because he was the first Muslim Civil Servant, who was an educationist well versed in Tamil and also social service minded. I casually visited his residence one day when he was serving as the A.G.A. On seeing me, he inquired from me who I was with a smile. I replied that I was a teacher at the Natpiddimunai Tamil School and lived in Kalmunai. There was a copy of the *Dharul Islam* on his table. That magazine carried a poem written by me in the first page. I had spoken out to him that I was writing poems in that magazine under the pen-name Athan. On hearing this he was overwhelmed with joy, embraced and hugged me. Tears are pouring from my eyes when I write this. From this incident our friendship started growing. We continued to exchange our thoughts. Just two weeks prior to his demise, he had written

a letter to me”. (A tribute by Abdul Cader Lebbe appears in this publication).

The other was the relationship with Swami Vipulananda which bloomed at Kalmunai. Azeez had met the Swami once in Jaffna in 1939. After this, he met the Swami together with the State Council Member V. Nalliah at Sinna Muhathuwaram in Akkaraipattu in 1943. Azeez used to meet the Swami either at Karaitivu – his birth place or at Shivananda Vidyalaya, Batticaloa. This school at Kalladi Uppodai provided education to all sans caste, creed and religious differences. They used to have lengthy discussions on matters of education, literature, folklore etc. Sometimes one would observe two chairs placed under the margosa tree opposite the Swami’s room around 5.00 p.m.. That was an indication that the A.G.A. was visiting the Swami that day. Azeez delivered a lecture to the students of Shivananda Vidyalaya on the invitation of the School Science Union on 24.9.1943. Mr. K. Kanapathipillai (later Principal) presided at this meeting.

Azeez had stated in many of his later writings that the discussions with Swami Vipulananda made him to realize more and more the importance of education to his community. He in course of time left the Civil Service to become the Principal of Colombo Zahira College succeeding Dr. T.B. Jayah in 1948. Azeez had confessed that the inauguration of the Ceylon Muslim Scholarship Fund and his decision later to accept the post of Principal of Zahira College were encouraged by the Swami. Azeez states as follows:

“I received the opportunity of moving very closely with Swami Vipulananda during my stay at Kalmunai as the A.G.A. from 1942 to 1943 for a short time. He lived in his own village of Karaitivu a few miles away from Kalmunai. Later in 1944, he stayed with me for 12 days at my official residence ‘Mount Airy’ in Kandy. During this period he had resigned his Professorship at the Annamalai University in India and taken up an appointment as Professor of

Tamil at the University of Ceylon. I closely understood the Swami during these 12 days. We had discussions on many subjects. The ideas I brought forth at these discussions helped me a great deal in my later stages to inaugurate the Ceylon Muslim Scholarship Fund and to accept and discharge the duties of Principal, Zahira College, Colombo. He emphasized the importance of an Arabic-Tamil Dictionary and assured he could help in writing one. He told me all about the fame and praises of the folk-lore of the Muslim Community in the Eastern Region. He with his wide experience and great knowledge of the Eastern Province felt that assistance was very urgently needed for the socio-religious and educational uplift of the people irrespective of religious creed and communal differences. For this he believed leadership could come only from those with sound education, religious minded and with purity in heart and action”.

Among the students of the Swami at the University of Ceylon were Professor Allama M.M. Uwise and the renowned educationist S.M. Kamaldeen. Pulawarmani A.M. Sheriffdeen of Maruthamunai studied under the Swami at Kalmunai in his special classes for Pandit and Vidwan courses. Muthalib Vaithiyar from Sainthamaruthu was a close friend of the Swami.

(It is significant to note that Pandit T. Mailvaganam, who was the Principal of Manipay Hindu College, resigned from his post and renounced the world, and joined the Ramakrishna Mission as Swami Vipulananda. He was appointed as the Manager of Vaidyeshwara Vidyalayam which was the first school attended by Azeez in Jaffna. The Swami gave up this post in 1930 and joined the Annamalai University in India as Professor of Tamil. In 1933 he relinquished this post and settled down in Batticaloa to look after the educational activities of the Ramakrishna Mission and Shivananda Vidyalaya).

Communal Harmony

The farewell functions accorded to Azeez for his selfless service manifest the cordial and close relationship among all communities in Eastern Sri Lanka half a century ago. Functions were organized at Kalmunai, Sammanturai, Akkaraipattu, Kaluwanchikudy and Kattankudy. The main function was held at Kalmunai Rest House presided by State Councillor V. Nalliah and the farewell oration was by E. Rasiah, Attorney-at-Law and Vice-President of the Hindu-Muslim League. A separate function was organized for his wife at Methodist Girls Boarding School presided by Mrs. S.J.W. Alagiah and the oration was by Mrs. P. Kathiravelupillai.

All these occasions depict clearly the cordial relationship that existed between the Tamils and Muslims of this region during those days. Azeez if lived today would be heart-broken to witness the ethnic divide between these two communities. He would never have dreamt of Muslims being slaughtered in their places of worship. It is perhaps just as well that he never lived to see the senseless and cruel dismembering of the Jaffna and Northern Muslim community, the community he was born into which helped shape the personality that he was to become.

During the short span of two years Azeez travelled the length and breadth of the areas under the purview of the Kalmunai Emergency Kachcheri, and worked long hours to put the district in the forefront as a leading producer of food. There are many who attribute this achievement as one of Azeez's greatest, surpassing his successes in the Ceylon Muslim Scholarship Fund, Zahira College, Colombo and the All-Ceylon YMMA Conference.

In 1949 the Prime Minister Hon. D.S. Senanayake was the Chief Guest at the Prize Day of Zahira College, Colombo. He commenced his address by stating, "During the war, when there was a shortage of food, the present Principal, Mr. A.M.A. Azeez, was one of those who helped me considerably in the food drive.

From that time I had developed a great affection for Mr. Azeez. He was then a member of the Ceylon Civil Service but he worked really as a citizen of this country.”

Azeez continued to visit the East many times which he loved. In May 1960 with his family Azeez spent an extensive holiday travelling from Valaichenai to Arugam Bay. He met many old friends and colleagues and was seen reminiscing with cultivators and villagers with immense happiness.

Dr. Azeez developed an in-depth everlasting affection towards the people of the Eastern region despite his short stay there. This was well manifest in his enormous affection and love shown to his students from the East like myself at Zahira College, Colombo.

References:

Diaries of A.M.A. Azeez – 1942, 1943 and 1944.

Copies of Minutes of Meetings, Notes, and Photographs with Index maintained by him for this period.

Daily News, Observer, Times – News items of this period. Souvenir of the Harvest Festival, Kalmunai, 1943.

S.H.M. Jameel

S.H.M. Jameel hails from Sainthamaruthu and was a student of Zahira College, Colombo during the Azeez era. He graduated in Economics from the University of Ceylon in 1964 and later obtained the Diploma in Education from the same University and M.A. from the Jaffna University. He was Principal of Zahira College, Kalmunai and Addalachenai Training College. He was the first Registrar of the Eastern University and left due to unstable situation in the area. He retired as Additional Secretary of the Ministry of Cultural and Religious Affairs.

கல்முனைக் காலம்
65 வருடங்களுக்கு முன்னர் கிழக்கின் அபிவிருத்திக்கு
அஸீஸ் ஆற்றிய பங்களிப்பு

எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்

முப்பது வருடகால யுத்தமொன்று முடிவடைந்து, வடக்கு, கிழக்கு மாகாண மக்கள் பாரிய அபிவிருத்திகளை அனுபவிக்கத் தொடங்கியிருக்கும் இவ்வேளையில், புகழ்பெற்ற அறிஞரும், கீர்த்திமிக்க கல்வியியலாளருமான மர்ஹூம் கலாநிதி எ.எம்.எ.அஸீஸ் அவர்கள் 1940களின் ஆரம்பத்தில் கிழக்கின் அபிவிருத்திக்காக ஆற்றிய பாரிய பங்களிப்பையும், மதிப்புமிக்க சேவைகளையும் பொறித்து வைப்பது அவசியமாகும்.

கலாநிதி எ.எம்.எ.அஸீஸ் கௌரவமிக்க இலங்கை சிவில் சேவையின் முதலாவது முஸ்லிம் அதிகாரி. இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தார். கொழும்பில் திருமணம் செய்தார். கொழும்பு-7, பாண்ஸ் பிளேஸில், 81ஆம் இலக்கத்தில் அமைந்திருந்த 'மெடோ ஸ்வீட்'இல் வாழ்ந்தார். தனது சமூகத்தின் கல்வி நிலையை உயர்த்துவதற்குத் தன்னாலான அனைத்துப் பங்களிப்புக்களையும் செய்ய வேண்டும் என்ற அவரது ஆர்வம், கல்முனையில் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த காலத்திலேயே அவரது மனதில் வேரூன்றிப் பதிந்து விட்டது. சிவில் சேவையில் தான் வகித்த அதி உயர் பதவியைத் துறந்து கொழும்பு ஸாஹிதாக்கல்லூரியின் அதிபர் பதவியை ஏற்றமைக்கு இதுவே காரணமென்று அவர் பல தடவை கூறியுள்ளார்.

அஸீஸ் கல்முனையை அடைந்து, 1942ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 16ஆம் திகதி (அவசர காலக் கச்சேரியில்) உதவி அரசாங்க அதிபராகப் பதவியேற்றார். இது இரண்டாம் மகா யுத்த காலம். வெளிநாட்டிலிருந்து

விநியோகிக்கப்படும் அரிசி மற்றும் ஏனைய உணவுப் பொருட்களைக் கடல் மூலம் கொண்டு வர முடியாதிருந்ததுடன் ஈஸ்டர் ஞாயிற்றுக் கிழமையான ஏப்ரல் 5ஆம் திகதி ஜப்பானியர்களின் தாக்குதலினால் நிலைமை மோசமாகியது. ஜப்பானிய யுத்தக் கப்பற்படை இலங்கையை எதிர்நோக்கியதாகவே நிலை கொண்டிருந்தது. இராணுவத் தலைமை யகம் விழிப்படைந்தது. கொழும்புத் துறைமுகத்தில் கப்பல்களை நங்கூரமிடும் இடங்களிலிருந்து அவை அகற்றப்பட்டு மறைத்து வைக்கப்படுவதற்கான உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. ஜப்பானியர்கள் கொழும்பின் பல பாகங்களினையும் அதன் சுற்றுப் புறங்களையும் தொடர்ந்து 20 நிமிடங்கள் குண்டு போட்டுத் தாக்கினர். (சங்கத் துறையில் அப்போது கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த அஸீஸ் தனது சாரதி கல்தேராவை அருகில் வைத்துக் கொண்டு துறை முகத்திலேயே இரவு நேரங்களையும் கழிக்கவேண்டிய நிலையேற்பட்டது. ஏப்ரல் 7ஆம் திகதி அதே யுத்தக் கப்பற்படை திருகோணமலைத் துறைமுகத்தைத் தாக்கியது. காலனித்துவ ஆளுனர் சேர். அன்ட்ரூ கல்டிகொட் நாட்டை யுத்தத்திற்குத் தயாராயிருக்கப் பிரகடனம் செய்தார். உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. உணவுற்பத்திக்கான பொறுப்பு உதவி அரசாங்க அதிபர்களின் மேல் சுமத்தப்பட்டது.

உள்நாட்டு உணவுப் பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்வதற்கான வழிகளையும், அதற்குத் தேவையான முறைகளையும் கண்டு பிடிக்க வேண்டிய நிலைமை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டது. உள்நாட்டு உணவுற்பத்தியை அதிகரிக்கக் கூடிய இடங்களில் ஒன்றாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் தென் பகுதியும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டமானது அக்காலத்தில் வடக்கில் வெருகல் கங்கையிலிருந்து தெற்கே கும்புக்கன் ஓயா வரையும் பரந்து காணப்பட்டதுடன் மேற்கு எல்லையாக பதுளை மாவட்டத்தையும் கொண்டு நிர்வகிப்பதற்குப் பரந்த நீண்டதொரு நிலப் பிரதேசமாகக் காணப்பட்டது. மட்டக்களப்பு நகரத்தில் அமைந்துள்ள புளியந்தீவு எனும் பிரதேசத்திலுள்ள டச்சக் கோட்டையில் அமைந்திருந்த கச்சேரியின் மூலமே இப்பிரதேசம் நிர்வகிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. எம்.கே.ரீ. சண்டீஸ் என்ற ஆங்கிலேயர் ஒருவர் 1942 இல் அங்கு அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். உணவுற்பத்தியைச்

செயற்படுத்துவதற்கும், அதிகரிப்பதற்கும் வேண்டி கல்முனையில் அவசர காலக் கச்சேரி ஒன்றைத் திறக்கவேண்டிய தேவையேற்பட்டது. அப்போது சுங்கத் திணைக்களத்தில் மதிப்பும் பொறுப்பும் வாய்ந்த மேலதிக இறங்கு மேற்பார்வையாளர் என்ற பதவியிலிருந்த அஸீஸை, அப்போது விவசாய அமைச்சராக இருந்த டி.எஸ். சேனநாயக்கா விசேட அரசாங்க அதிபராகத் தெரிவு செய்து உணவுற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற வகையிலமைந்த கட்டளைகளை விடுத்துக் குறுகிய கால அறிவித்தலுடன் இடமாற்றம் செய்தார். புகழ்மிக்க தனது பதவியையும், சொகுசான கொழும்பு வாழ்க்கையையும் துறந்து மிக நீண்ட தூரத்திலமைந்திருந்த கல்முனைக்குச் செல்வதற்கு உடன் பட்டமை சேவை மீதிருந்த அவரது அர்ப்பணிப்பை எடுத்தியம்புகின்றது.

ஸ்டாண்டர்ட் 14 சீ.ஈ -1085 என்ற தனது காரில் தனது மனைவி உம்மு குல்தூம், நான்கு வயது மகள் மரினா சுல்பிகார் ஆகியோருடன் சாரதி கல்தேரா, பணிப்பெண் எலீஸா, தோட்டக்காரர் பாக்கியநாதன் ஆகியோருடன் கல்முனைக்கு வந்தார். நான்கு மாதங்களே நிரம்பிய இவரது மகன் முகம்மத் அலியை கூட்டிக்கொண்டு செல்ல முடியாமையினால் அவரது மனைவியின் இளைய சகோதரியான ஜனாபா. சித்தி ஜாபீர்.ஏ.காதரின் பராமரிப்பில் விட்டுச் சென்றனர். (ஜாபீர்.ஏ.காதரின் மீது, அவர் மரணிக்கும் வரை, அலி விசேட அன்பு கொண்டிருந்தமைக்கு இதுவே காரணமாகும்.) கல்முனை கார்மேல் பெண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலைக்கு எதிரே அமைந்திருந்த நிந்தலூரைச் சேர்ந்த முதலியார் எம்.எம். இப்றாஹீம் அவர்களின் 'ஜெம்ஸ்' என்றழைக்கப்படும் இல்லமே அவர்களது வசிப்பிடமாக இருந்தது. சாய்ந்தமருதைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஒஸ்மானுக்குச் சொந்தமான மார்க்கட் வீதியில் அமைந்திருந்த ஒரு கட்டிடமே உதவி அரசாங்க அதிபர் அலுவலகமாக அமைந்திருந்தது. மரினா தனது ஆரம்பக் கல்வியை கார்மேல் பெண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலையிலேயே ஆரம்பித்தார். அருட் சகோதரிகளும், அங்கிருந்த அலுவலர்களும், அருட் தந்தை மெலிகன் என்பவரும் தன் மீது பொழிந்த அன்பையும், ஆதரவையும் இப்போதும் கூட இவர் நன்றியுடன் ஞாபகம் செய்து கொள்வார்.

தனது முதலனுபவத்தைப் பற்றி அஸீஸ் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்: 'ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற மக்களின்

வாழ்க்கை முறைகளை விளங்கிக் கொள்வதற்கு மிகச் சிறந்த வழி அவர்களுடன் வாழ்தலேயாகும். கொழும்பிலுள்ள நகர்ப்புற வாழ்க்கை முறைக்குப் பழக்கப்பட்ட எனக்கு, கல்முனையில் விவசாயிகளுக்கு மத்தியில் வாழ்வது புதியதும் பெறுதற்கரிய அனுபவமொன்றாகும். அவர்களது வாழ்க்கை முறை, பழக்க வழக்கங்கள், வழக்காறுகள், பாரம்பரியங்கள் என்பவற்றை மாத்திரமன்றி அவர்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கா கான மட்டுப்பாடுகளையும் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் விவசாயிகளின் முக்கியத்துவம் பற்றி நான் உணர ஆரம்பித்தேன். முஸ்லிம் சமூகத்தின் அரசியல், சமூக, கலாசார வாழ்க்கையில் கிராமவாசிகளின் பங்களிப்புத் தொடர்பான முக்கியத்துவத்தை நான் இதற்கு முன்னால் அறிந்திருக்கவில்லை” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உணவுப்பத்தி

அவசர காலக் கச்சேரியை நிறுவியமைக்கான முக்கிய நோக்கம் உணவுப்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பதேயாகும். அதனை அலீஸ் சிறந்த முறையில் கையாண்டார். அவரது நிர்வாகப் பிரதேசம் கரைவாகுப்பற்று (வன்னியார்: எம்.எஸ். காரியப்பர்), சம்மாந்துறைப்பற்று (எம்.எம்.அப்துல் மஜீத்), அக்கரைப்பற்று (டப்ளியூ. எச். கனகரட்னம்), பாணமைப்பற்று (ஏ. சின்னலெப்பை), வேவகம்பற்று (எல்.பீ. மதுராவ) என்பனவாகும். இது தற்போதைய அம்பாறை மாவட்டம் முழுவதுமாகும். தற்போதைய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பட்டிநுப்புத் தேர்தல் தொகுதியும் அவரது பிரதேசத்தினுள் உள்ளடக்கப் பட்டது. “வன்னியார்” பதவி தற்கால பிரதேச செயலாளரின் பதவியை ஒத்தது. ஆனால் அதைவிடப் பரந்த அதிகாரமும் அதிக பொறுப்பும் வாய்ந்ததாகும். பிரதம நீர்ப்பாசன அதிகாரியாக எம்.எம்.இப்ராஹீம் இருந்தார்.

உதவி அரசாங்க அதிபரினால் கூட்டப்பட்ட முதற் கூட்டமானது 1942ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 6ஆம் திகதி கல்முனை வாடிவீட்டில் நடைபெற்றது. அக்கூட்டமானது காலை 9.00மணி முதல் மாலை 5.30வரையும் தொடர்ந்தது. அக்கூட்டத்தில் பின்வரும் தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டன:

- துப்பரவு செய்து விவசாயம் செய்வதற்காக அரசு காணிகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும்.
- துப்பரவு செய்வதற்கு ஓர் ஏக்கருக்கு 20.00 ரூபா வீதமும், ஓர் ஏக்கருக்கு 2 1/2 புசல் விதை நெல்லும் வழங்கப்படுதல்.
- கைவிடப்பட்டுள்ள குளங்களும், கால்வாய்களும் புனருத்தாரணம் செய்யப்படல்.
- ஏற்கனவே தரிசு நிலங்களாகக் காணப்படும் வயல் நிலங்களை முறையான நெல் விவசாயத்திற்கு உட்படுத்தல்.
- மல்வத்தை, நிந்தலூர், திருக்கோவில் ஆகிய இடங்களில் அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்படக் கூடிய ஆட்டுப் பண்ணைகளை நிர்மாணித்தல்.
- மருதமுனை, சாய்ந்தமருது, பாலமுனை ஆகிய இடங்களில் கோழிப் பண்ணைகளை நிர்மாணித்தல்.
- ஆட்டுப் பண்ணை, கோழிப் பண்ணைகளை ஆரம்பிப்பதற்காகத் தனியாருக்கு உதவி வழங்குதல்.
- மாதிரி விவசாயப் பண்ணையொன்றை நிர்மாணித்தல்.

இக்கூட்டம் முடிவடைந்த ஒரு வாரத்தின் பின்னர் காணிக் கச்சேரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. முதலாவது காணிக் கச்சேரியில் அரசு காணிகள் பின்வருமாறு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன:

பொத்தானை வெளி,	இறக்காமம்	130 ஏக்கர்
உசர வெளி,	இறக்காமம்	50 ஏக்கர்
ஆனைவிழுந்தான்,	சம்மாந்துறை	100 ஏக்கர்
மொட்டையாண்ட வெளி,	சம்மாந்துறை	60 ஏக்கர்
பூரான்புரி,	கரைவாகு	200 ஏக்கர்
கயிற்றையடி,	நிந்தலூர்	100 ஏக்கர்
பள்ள வெளி,		50 ஏக்கர்
		<hr/>
		690 ஏக்கர்

இந்த வகையிலான காணி ஒதுக்கீடு ஒரு வருடத்தினுள் 12,000 ஏக்கர்களையும் தாண்டியது. 29-03-1943 'டெய்லி நியூஸ்' பத்திரிகையில் "மாவட்டத்தில் 12,270 ஏக்கர் காணிகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் அக்கரைப்பற்று, கோளாவில், தம்பிலுவில், திருக்கோவில் ஆகிய இடங்களில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட காணிகளும் உள்ளடங்கும்" எனச் செய்தி வெளிவந்தது.

1520 ஏக்கர்கள் மேட்டு நிலப் பயிர்ச் செய்கைக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. அத்துடன் இதுவரையில் விவசாயம் செய்யப்படாது தரிசாகக் கிடந்த 30,000 ஏக்கர் நிலத்தில் விவசாயம் செய்வதற்கு உடன் நடவடிக்கை எடுத்து, நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இம்மாவட்டம் மிக விரைவில் கிழக்கின் தானியக் களஞ்சியமாக மாறியது. இது பின்னர் 1940களின் இறுதிப் பகுதியிலும் 1950களின் ஆரம்பப் பகுதியிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட கல்லோயா அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளுடன் நிறைவு பெற்றது. இன்று கிழக்கு மாகாணத்தின் நெல் உற்பத்தியில் 62% பங்களிப்பை அம்பாறை மாவட்டம் வழங்குகின்றது.

விவசாயிகளுக்கு நவீன முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கான பயிற்சியை வழங்குவதற்காக நிந்தவூர்ப்பற்றில் அமைந்துள்ள செங்கற்படையில் 475 ஏக்கர் விஸ்தீரணமான மாதிரி விவசாயப் பண்ணையொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நெல், கரும்பு, வாழை, குரக்கன், சோளம், நிலக்கடலை மற்றும் பல்வேறுபட்ட மரக்கறி வகைகள் அங்கு பயிரிடப்பட்டன. 1000 பேர் அங்கே பணியாற்றினார்கள். நீர்ப்பாசன முறைகளை அறிமுகம் செய்வதற்குத் தனியான பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இங்கு யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளும் பணியாற்றினர்.

அறுவடை விழா

விவசாய உற்பத்தி அதிகரிப்பைக் கொண்டாடும் முகமாக இப்பண்ணையில் அறுவடை விழாவொன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. அமைப்புக்கு முழுவின் தலைவராக அஸீஸும், செயலாளராக எம்.எஸ். காரியப்பரும் (பின்னர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், அமைச்சராகவும் இருந்தவர்) பணியாற்றினர். கல்முனை மாவட்ட அறுவடை விழாவும் விவசாயக் கண்காட்சியும் 27-03-1943 இலிருந்து 02-04-1943 வரை

நடைபெற்றன. அறுவடை விழா செங்கற்படைப் பண்ணையிலும், கண்காட்சி கல்முனை மைதானத்திலும் நடைபெற்றன. விவசாயக் கண்காட்சி ஒரு வார காலம் நீடித்தது. விவசாய மற்றும் கைப்பணிப் பொருட்கள் கண்காட்சியில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. விவசாய மற்றும் காணி அமைச்சர் டி.எஸ். சேனநாயக்கா, உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சர் ஏ. மகாதேவா, சட்டசபை அங்கத்தினர்களான டி.எச். கொத்தலாவல, ஏ.ஆர்.ஏ. றாசீக், ஏ.எஸ். தர்மரெத்தினம் ஆகியோரும் விவசாயப் பணிப்பாளர் ஈ. ரொட்ரிகோ, மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபர் வீ. குமாரசாமி ஆகியோரும் வருகை தந்து விழாவிற்குப் பெருமை சேர்த்தனர். டி.எஸ். சேனநாயக்கா மட்டக்களப்புத் தெற்குத் தொகுதி சட்டசபை உறுப்பினர் ஏ.எஸ். தர்மரெத்தினத்துக்குச் சொந்தமானதும் அவரால் உபயோகிக்கப்படுவதுமான யானை வண்டியிலேறி அக்கரைப்பற்றிலிருந்து செங்கற்படை வரையிலும் 5 மைல் தூரமான மேடு பள்ளம் நிறைந்த பாதையில் ஊர்வலம் சென்றார். இவ்வூர்வலத்தின் போது அக்கரைப்பற்றுப் பகுதியில் விவசாயம் செய்யப்பட்டிருந்த நிலங்களைப் பார்வையிட முடிந்தது. அத்துடன் அலங்கரிக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான மாட்டு வண்டிகளில் பெருந்திரளான மக்கள் ஊர்வலத்திற் சென்றனர். இவ்வூர்வலத்தை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தான் அனுபவித்ததாகவும் தன்னால் இதனை ஒருபோதும் மறக்க முடியாதெனவும் அமைச்சர் டி.எஸ்.சேனநாயக்கா கூறினார்.

கண்டிப் பிரதேசத்திலிருந்து விசேடமாகத் தருவிக்கப்பட்ட அரிவாள்களைக் கொண்டு, முதலாவது நெற்கதிர்கள் அறுவடை செய்யப்பட்டன. 27-03-1943 இல் சுபநேரமான காலை 10.45 இற்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் அஸீஸ் பிரதம விருந்தினர்கள் ஒவ்வொருவரின் கைகளிலும் அரிவாள்களைக் கொடுத்தார். முதலாவது அறுவடை யானது பெருந் தொகையான மக்கள் மத்தியில் செங்கற்படைப் பண்ணையில் அமைந்திருந்த வெல்லங்குடா வயலில் நடைபெற்றது. வந்திருந்தவர்கள் நெற்கதிர்களை அறுவடை செய்த பின்னர் அரிவாள்களை அஸீஸின் கையில் ஒப்படைத்தனர்.

அதன் பின்னர் முஸ்லிம் பெண்கள் கதிர்களிலிருந்த நெல்மணிகளை வேறாக்கி உரலில் போட, சேனநாயக்காவும், மகாதேவாவும் உலக்கைகளினால் உரலிலுள்ள நெல்மணிகளைக் குற்றி அரிசியாக்குவதை

ஆரம்பித்து வைத்தனர். டி.எஸ். சேனநாயக்கா யானையில் ஏற்றப்பட்டு பண்ணையினூடாக ஏறத்தாழ ஒரு மைல் தூரத்தில் அமைந்திருந்த விழா மேடைக்கு ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அரிசியினாலும் ஏனைய பொருட்களினாலும் அங்கேயே தயாரிக்கப் பட்ட பகலுணவு பரிமாறப்பட்டது. இது கிழக்கு மாகாணத்தில் நடைபெற்ற மிகப் பெரிய விழாவாக அமைந்ததுடன் பிரபலமான அன்றைய தினப் பத்திரிகைகள் அனைத்திலும் செய்தி வெளியிடப்பட்டு பெரும் பாராட்டைப் பெற்ற விழாவாகவும் அமைந்தது.

“ஒரு நாட்டின் உணவுற்பத்தி அதிகரிப்பை வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்துவதற்கு எந்தளவு கவனமான திட்டமிடலும், ஊக்கப்படுத்தக் கூடிய வழிகாட்டலும், தொடர்ச்சியான முயற்சியும் வழங்கப்படலாம் என்பதற்கு கல்முனையில் தற்போது நடைபெறுகின்ற அறுவடை விழாவும் விவசாயக் கண்காட்சியும் சிறந்ததொரு உதாரணமாகும்” என 29-03-1943 இன் ‘ஓப்சேவர்’ பத்திரிகை ஆசிரியத் தலையங்கம் எழுதியது.

பிற்பகலில் விருந்தினர்கள் கிழங்குவகை, தானியவகை, மரக்கறி, மிளகாய், வெங்காயம் என்பன நடப்பட்டிருந்த பாரிய நிலப்பரப்பைக் கொண்ட கச்சேரியிலிருந்து கல்முனைக் கண்காட்சிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அங்கு இவர்களை வரவேற்ற வன்னியார் முதலியார் எம்.எஸ். காரியப்பர் கண்காட்சியை உத்தியோகபூர்வமாகத் திறந்து வைக்குமாறு அமைச்சரை வேண்டினார்.

விவசாயத் திணைக்களம், வர்த்தக, கைத்தொழில் திணைக்களம் என்பவற்றின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களும் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. விவசாயப் பொருட்கள் வைக்கப்பட்டிருந்த பகுதியில் அக்கரைப்பற்று மிருக வளர்ப்பு நிலையத்தின் கால் நடைகளும், கரடியனாறு பண்ணைப் பாடசாலையிலிருந்து பெறப் பட்டவையும் கண்காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

“ஐப்பானியர்களின் தாக்குதலின் பின்னர் உணவுக்காக நாம் கிழக்கு மாகாணத்தையே நாட வேண்டும் எனும் எண்ணம் உருவாகியது. அதனால் மட்டக்களப்பு மாவட்ட மக்களிடம் எமது எண்ணத்தைச் சமர்ப்பித்தோம்” என்று டி.எஸ். சேனநாயக்கா தனது உரையில்

குறிப்பிட்டார். அஸீஸினதும், ஏனையவர்களினதும் பாரிய வெற்றியைக் கொழும்பிலிருந்து வந்த பிரமுகர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். பட்டினிக்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருந்த வேளையில் கல்முனை மக்களிடம் உதவி நாடுவதை விடச் சிறந்ததொரு வழி வேறொன்று மிருக்க முடியாது என அவர் உணர்ந்ததாகக் குறிப்பிட்டார். சிவில் சேவையிலுள்ள முஸ்லிம் ஒருவரை நியமித்து இங்கு அனுப்பினால், அம்மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து தங்களாலியன்ற அளவு சிறந்தவற்றைச் செய்வார்கள் எனத் தான் நம்பியதாகவும் தெரிவித்தார். அஸீஸ் இங்கு வந்த போது தமிழ், முஸ்லிம் ஆகிய இரு இன மக்களையும் ஒன்றிணைக்க அவரால் இயன்றுள்ளது. இந்நல்லிணக்கம் தொடர்ந்து நிலைக்க வேண்டுமென அமைச்சர் மேலும் தனதுரையிற் குறிப்பிட்டார்.

தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடையே காணப்படுகின்ற பூரண நல்லிணக்கத்தை அவதானிக்கும் போது, தான் மகிழ்ச்சியடைவதாகவும் அந்நல்லிணக்கமும், நட்புணர்வுகளும் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்றும் ஏ. மகாதேவா வேண்டிக் கொண்டார்.

ஆளுனர் சேர். அன்றொரு கல்டிகொட் தனது செய்தியில், கல்முனை விவசாயிகளைப் பாராட்டியதோடு அவர்களது பாரிய விளைச்சலுக்கும் நன்றி தெரிவித்தார். (அவரது செய்தி இந்நூலில் மீள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.)

யுத்தம் முடிவடைந்ததும், செங்கற்படைப்பண்ணை மூடப்பட்டு காணிகள் மீண்டும் சொந்தக்காரர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் உணர்வு ரீதியாகப் பேருவகை அடைகின்றேன். ஏனெனில் அறுவடை விழா நடைபெற்ற வெல்லங்குடா என்றழைக்கப்படும் வயலை மிக நீண்ட காலமாக எனது தந்தையார் குத்தகைக்கு எடுத்து விவசாயம் செய்துள்ளார் என்பதையும், தற்போது அந்நிலத்திற்கான சொந்தக்காரர்கள் எனது சகோதரிகள் என்பதையும் இப்போது அறியக் கிடைக்கும்போது பெருமிதமாகவுள்ளது.

கல்முனை அவசர காலக் கச்சேரியின் நோக்கத்தை உணர்ந்து அமைக்கப்பட்ட அஸீஸின் செயற் திட்டம் பெரு வெற்றியளித்தது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் தென்பகுதி நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கு அரிசியை விநியோகம் செய்கின்ற ஒரு குதமாக மாறியது.

அக்கரைப்பற்றுக்கு 5 மைல் தொலைவிலுள்ள சாகாமம் என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ள சுமார் 500 ஏக்கர் பெரும் நிலப்பரப்பிற்கு நன்றியுள்ள விவசாயிகள் 'அஸீஸ் துரைக் கண்டம்' எனப் பெயரிட்டுள்ளார்கள். இது இன்று வரையும் அவரை நிர்ந்தரமாக ஞாபகப்படுத்துகின்றது. அஸீஸ் துரைக் கண்டத்தில் காணிகளைப் பகிர்ந்தளித்தமைக்கும் விவசாயம் செய்வதை ஊக்குவித்தமைக்கும் முன்னின்றுழைத்தவர் எம்.எம். ஹுசைன் விதானையார் (மர்ஹூம் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃபின் தந்தை) ஆவார். இந்நிலங்களைப் பங்கிடும் வேளையில், ஹுசைன் விதானையார் பாம்பொன்றினால் தீண்டப்பட்டு, ஆறு மாதங்கள் சுகவீனமாய் இருந்தார். இத்தகையோரினால் அஸீஸுக்கு வழங்கப்பட்ட பேராதரவும், தியாகங்களுமே இப்பிரதேசத் தைக் கிழக்கின் நெற்களஞ்சியம் எனப் பெருமை கொள்ள வைத்தன. நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகள், நிலச் சொந்தக்காரராயும் மாறினர்.

கல்விச் சேவைகள்

கடந்த ஆறு தசாப்த காலமாக ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம் மாணவர்களின் உயர்கல்விக்கு உறுதுணையாக இருந்துவரும் இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதி 1945 இல் அஸீஸ் அவர்களினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அஸீஸ் கல்முனையில் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட செயற் திட்டங்களில் ஓர் உச்ச நிலையென்று இந்நிதியத்தைக் கூறமுடியும். வறுமையினாலும், கல்வியறிவின்மையினாலும் துன்பத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் சமுதாயத்தை நிதியுதவியுடன் கூடிய கல்வி வாய்ப்புக்களை வழங்குவதினூடாகவே தரமுயர்த்த முடியும் என அஸீஸ் உணர்ந்தார். இதன் விளைவாக 1942 இல் கல்முனை முஸ்லிம் கல்விச் சங்கத்தை ஆரம்பித்தார்.

பிரபல கவிஞர் அப்துல் காதர் லெவ்வை "என் சரிதை" (1983) என்ற தனது நூலிற் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

'கல்முனையில் மாலை வேளைகளில் அவரது வீட்டுக்குச் சென்று எங்கள் சிந்தனைகளைப் பரிமாறிக் கொள்வோம். ஒருநாள் எங்களது உரையாடலின்போது, "நான் மாத்திரம் ஸி.ஸி.எஸ்ஸாக இருப்பதிற்பெருமையில்லை. நமக்குள் பலர் ஸி.ஸி.எஸ்ஸாக உருவாக வேண்டும்.

இதற்கு ஒரே வழி நமது மாணவர்கள் உயர்தரக் கல்வியில் முன்னேற வேண்டும். இதற்காக நமக்கு ஒரு தனிச் சர்வகலாசாலை இப்போது தேவையில்லை. இப்போதுள்ள சர்வகலாசாலையிலேயே எமது மாணவர்கள் நுழைய வேண்டும். இதற்கு நாம் செய்யக்கூடிய ஒரே வழி முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியொன்றை ஆரம்பித்து அவர்களை ஊக்குவிப்பதாகும்” என்று சொன்னார்.

இதற்கு என்ன வழியென்று இருவரும் யோசித்து கடைசியில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். ‘முஸ்லிம் முன்னேற்றச் சங்கம்’ என ஒரு சங்கத்தைக் கல்முனையில் உருவாக்கி அதன் மூலம் இந்தச் சகாய நிதியை அங்குரார்ப்பணம் செய்வோமென்று தீர்மானித்தோம்.

இச்சங்கத்தின் கூட்டம், பாணமையிலிருந்து காத்தான்குடி வரை ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு வன்னியனார் பிரிவிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இவ்வாறு சங்கம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் போதுதான், முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியை அங்குரார்ப்பணம் செய்வதற்காக ஜனாப். எம்.எஸ். காரியப்பரின் சகலனான ஜனாப். சரீப் விதானையின் வீட்டில் இரா விருந்துடன் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினோம். இக் கூட்டத்திற்கு ஜனாப்.எம்.எஸ். காரியப்பர் முதல் வேறு பலரும் சமூகமளித்தனர். கூட்டத்தின் நோக்கம் பற்றி நண்பர் ஜனாப்.எ.எம்.எ. அஸீஸ் விளக்கினார். மற்றும் விரிவான விடயங்களைப் பற்றி என்னைப் பேசுமாறு ஜனாப். அஸீஸ் அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்கிணங்க முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியின் தேவைகளைப் பற்றி விளக்கிக் கூறினேன். அவற்றைக் கூட்டத்திற்குச் சமூகமளித்திருந்த சகலரும் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொண்டனர். அன்றே முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதி அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியின் தலைவராகவும் பொருளாளராகவும் இருந்த அஸீஸ், அதற்கான உதவி கோரி தட்டச்சிலமைந்த வேண்டுகோளினை அனுப்பினார். அதிற் பின்வரும் விடயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன.

இச்சங்கம் பொதுவாக இலங்கை முஸ்லிம்களின், குறிப்பாகக் கல்முனை முஸ்லிம்களின் கல்வித் தேவைகளை அபிவிருத்தி செய்யும்

நோக்கத்தில் அண்மையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. பின்வரும் விடயங்களுக்காக நிதி தேவைப்படுகின்றது.

1. செயலகம் ஒன்றை நிறுவுதல்.
2. அரபு, தமிழ்ப் பிரிவுகளைக் கொண்ட ஆங்கில மொழியிலான உயர் பாடசாலையொன்றைக் கல்முனையில் நிறுவுதல்.
3. கல்முனை மாவட்டத்திலுள்ள மாணவர்களின் இடைநிலை மற்றும் உயர் கல்விக்கான புலமைப் பரிசில்களை பூரணமான புலமைப் பரிசில்களாகவோ அல்லது கடன் முறையிலோ வழங்குதல்.
4. போதுமான அளவு நிதி திரட்டப்பட்டதும் இந்நோக்கத்தினை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிகளையும், முறைகளையும் ஏற்பாடு செய்வதற்கு நிர்வாகக் குழு தீர்மானம் செய்யும்.

ஆயினும் அஸீஸ் அவர்களின் கொழும்புக்கான இடமாற்றத்தின் விளைவாக, இச்சங்க நடவடிக்கை இடையில் தடைப்பட்டது. அஸீஸ் கொழும்புக்கு இடமாறிச் சென்றதினால், 1945 இல் இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியம் கொழும்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியமானது நாடு பூராகவும் பரந்தளவிலான சேவை நோக்கை மையமாகக் கொண்டது என்பதன் அடிப்படையில், கல்முனை முஸ்லிம் கல்விச் சங்கம், இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியத்துடன் இணைவதற்குத் தீர்மானித்தது. இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியத்திற்கான முதலாவது நன்கொடை கல்முனைச் சங்கத்திலிருந்து மாற்றப்பட்ட 2306 ரூபாய் 70 சதமே ஆகும்.

மனிதாபிமானம்

அஸீஸ் கல்முனையில் வசித்தது 16 ஏப்ரல் 1942 இலிருந்து 10 ஜனவரி 1944 வரையிலான ஒரு குறுகிய காலமேயாகும். அதன் பின்னர் உதவி உணவுக் கட்டுப்பாட்டாளராக கொழும்பிற்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டு மீண்டும் ஒரு மாதத்தினுள் உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கண்டிக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டார். கல்முனையிலிருந்த இக்குறுகிய காலத்தினுள் அரசாங்க அதிபர் தொடர்பில் மக்களின் மனதிலிருந்த எண்ணங்களை அம்மக்களே அதிசயிக்குமளவுக்கு மாற்றியிருந்தார்.

அரசாங்க அதிபர் ஒரு சிற்றரசனாகக் கணிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலம் அதுவாகும். அரசாங்க அதிபரின் முன்னிலையில் அமர்வதற்கு யாருக்கும் துணிவிருக்காது. அரசாங்க அதிபரின் வாகனம், ஏன் ஒரு வன்னியனாரின் வாகனம் கூட வீதியில் வந்தால் மக்கள் மரியாதையுடன் ஓரத்திற்கு ஒதுங்கி நிற்பார்கள். மக்களின் வசிப்பிடத்துக்கு ஒதுக்குப் புறமாகவே அரசாங்க அதிபரின் வசிப்பிடம் அமைந்திருக்கும். அஸீஸ் முற்றிலும் இதற்கு மாறான ஒரு மனிதர். அவரைச் சந்திக்க வரும் எல்லா மக்களோடும் அவர் மிகவும் அடக்கமாகப் பேசுவார். திருமண அழைப்புக்களை ஏற்றுக் கொண்டு அதில் பங்குபற்றிக் கண்ணியப்படுத்துவார். மரண வீடுகளுக்கும் செல்வார். ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை ஜும்ஆத் தொழுகையையும் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலுமுள்ள பள்ளிவாசல்களில் நிறைவேற்றுவார்.

காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த இப்றாஹீம் எனும் அவரது சாரதி இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். அஸீஸ் கல்முனைக்கு வந்து மூன்று மாதங்களின் பின்னர் கல்தேரா என்ற அவரது முன்னைய சாரதி கொழும்பிற்குத் திரும்பிய பின், அவரது இடத்திற்கு இப்றாஹீம் இணைந்தார். அஸீஸ் மரணமாகும்வரை விசுவாசத்துடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் அவர் அஸீஸிடம் வேலை செய்தார். அதன் பின்னரும் கூட அஸீஸின் மூத்த மகன் அலியுடன் இருந்து தனது 80வது வயதில் பொல்கொடையிலிருக்கும் அலியின் வீட்டிலேயே 1996ஆம் ஆண்டு மரணமானார்.

கச்சேரியில் இரண்டு வருடங்கள் எனும் குறுகிய காலம் மாத்திரமே அஸீஸுடன் வேலை செய்த போதிலும் நிர்வாக அலுவலர் சுப்பிரமணியம், அலுவலக உதவியாளர்களான றசாக், யூனுஸ், பொன்னுத்துரை ஆகியோர் அஸீஸின் மரணம் வரைக்கும் அவருடனான உறவைப் பேணி வந்தனர். அதுபோன்றே பொது வேலைகள் திணைக்களத்தில் பணியாற்றிய அவரது அயலவரான ராஜதுரை என்பவரும் அவரது மனைவி டெய்சியும், அதேபோன்று மருதமுனை வெள்ளைக்குட்டிக் காக்கா, பாலமுனை விதானையார், பாலமுனைப் புலவர் ஆகியோரும் மரணமாகும் வரை தங்களது குடும்பத்துடன் கொழும்பில் அமைந்துள்ள 'மெடோ ஸ்வீட்' இற்கு விஜயம் செய்வதைத் தங்களது பாரம்பரிய வழக்கமாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். அஸீஸினாலும், அவரது குடும்பத்தினாலும்

வழங்கப்படும் உபசாரத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். (சுப்ரமணியத்தின் மகன் கிருபானந்தன் என்பவர் ஒரு கண் வைத்திய நிபுணர். 1985 இல் அஸீஸின் மகன் அலியை ஜித்தாவில் சந்தித்து அவர்கள் இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்களானார்கள். கிருபானந்தன் தற்போது நைஜீரியாவில் உள்ள வைத்திய சாலை யொன்றில் பணியாற்றுகின்றார்.)

கல்முனையில் உள்ள சில குடும்பங்களுடன் அஸீஸ் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தார். சம்மாந்துறை வன்னியனார் என்றழைக்கப்படும் சாய்ந்தமருதுவைச் சேர்ந்த எம்.எம். அப்துல் மஜீதின் குடும்பமும் அதிலொன்றாகும். கல்முனை முஸ்லிம் கல்விச் சங்கத்தை நிறுவுவதற்கான ஆரம்பக் கூட்டங்கள் இவரது இல்லத்திலேயே நடைபெற்றன. இவர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃபின் தகப்பனின் சகோதரராவார். இன்னுமொரு குடும்பமானது பொத்துவிலைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து அதன் பின் பிரதி அமைச்ச ராகவும் பணியாற்றிய முதலியார் எம்.எம். இப்றாஹீமின் குடும்பமாகும்.

அழியா நட்புகள்

அஸீஸ் அவர்களுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பைப் பேணி வந்தவர்களுள் இருவர் முக்கியமானோர். ஒருவர் காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த அப்துல் காதர் லெவ்வை எனும் கவிஞர். (இவர் மேற்கு அவுஸ்திரேலியாவிலுள்ள மெர்டோ பல்கலைக்கழகத்திற் பணிபுரியும் கலாநிதி ஏ.ஸி.எல். அமீர் அலியின் தந்தையாவார். கலாநிதி அமீர் அலி, அஸீஸின் காலத்தில் லாஹிநாக் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தவர். எனது மிக நெருங்கிய வகுப்பு, விடுதித் தோழனுமாவார்.

கவிஞர் அப்துல் காதர் லெவ்வை பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

'ஈஅதான் என்ற புனைப் பெயரில் நான் எழுதிய கவிதையொன்று தென்னிந்தியாவின் மாத இதழான தாருல் இஸ்லாம் என்ற இதழில் வெளி வந்தது. வாசிப்பில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்ட ஜனாப். அஸீஸ் அதான் என்பவர் யாரென அறிய அவாக் கொண்டிருந்தார்.

அஸீஸ் அவர்கள் அக்காலத்தில் கல்முனை முஸ்லிம்களினால் ஓர் அதி மாணுடனாகக் கருதப்பட்டார். இவர் முதலாவது முஸ்லிம் சிவில் சேவையாளராகவும், கல்வியியலாளராகவும், தமிழில் மிகவும்

புலமை பெற்றவராகவும், சமூக சேவை மனப்பான்மையுடையவராகவும் இருந்தமையே இதற்குக் காரணம்.

இவர் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த காலத்தில் ஒரு தடவை அவரது இல்லத்திற்குச் சென்றேன். நான் யாரென புன்முறுவலுடன் என்னை அவர் விசாரித்தார். நான் நற்பிட்டிமுனை தமிழ்ப் பாடசாலை யில் கல்வி கற்பிக்கும் ஓர் ஆசிரியர், கல்முனையில் தங்கியிருக்கின்றேன் எனப் பதிலளித்தேன். தாருல் இஸ்லாம் இதழின் ஒரு பிரதி அவரது மேசையில் கிடந்தது. அவ்விதழின் முதற் பக்கத்திலே நான் எழுதிய கவிதை பிரசுரமாகியிருந்தது. அதான் என்ற புனைப்பெயரில் இவ்விதழிற்கு நான் எழுதிய கவிதை இது என அவரிடம் கூறினேன். இதைக் கேட்டதும் தான் தாமதம் அவர் பெருமிதம் கலந்த மகிழ்ச்சியோடு என்னை ஆரத் தழுவி அணைத்துக் கொண்டார்.

இதனை எழுதும் போது எனது கண்களில் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்தோடுகின்றது. இச் சம்பவத்திலிருந்து எமது நட்பு ஆரம்பமாகி வளரத் தொடங்கியது. எமது எண்ணங்களை நாம் பரிமாறிக் கொள்வோம். அவர் மரணிப்பதற்கு இரு வாரங்களுக்கு முன்னர் எனக்கொரு கடிதம் எழுதியிருந்தார்.”

(அப்துல் காதர் லெவ்வை பாடிய புகழ்மாலையும், இரங்கற்பாவும் இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.)

கல்முனையில் செழித்தோங்கிய மற்றொரு உறவு சுவாமி விபுலானந்தருடனானதாகும். 1939 இல் சுவாமியை அஸீஸ் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு தடவை சந்தித்துள்ளார். இதன் பின்னர் 1943இல் அரச சபை உறுப்பினர் வீ. நல்லையாவுடன் அக்கரைப்பற்று சின்ன முகத்துவார வாடிவீட்டில் சுவாமியை அஸீஸ் சந்தித்தார்.

அஸீஸ் சுவாமியை அவரது பிறந்த ஊரான காரைதீவில் அல்லது மட்டக்களப்பு சிவானந்தா வித்தியாலயத்தில் சந்திப்பார். கல்லடி உப்போடையில் அமைந்திருந்த இப்பாடசாலை சாதி, மத, இன பேதமின்றி எல்லா மக்களுக்கும் கல்வியை வழங்கியது. இவர்களிருவரும் கல்வி, இலக்கியம், நாட்டார் இயல் போன்ற பல விடயங்கள் பற்றி நீண்ட நேரம் கலந்துரையாடுவார்கள். சுவாமியின் அறைக்கெதிரில் உள்ள வேப்ப மர நிழலில் மாலை 5.00 மணியளவில் இரண்டு கதிரைகள்

போடப்பட்டிருப்பதை அவதானித்தால் அன்று உதவி அரசாங்க அதிபர் சுவாமியைச் சந்திக்க வருகின்றார் என்பதன் அறிகுறியே அது என்பது எவருக்கும் தெளிவாகும். 24-09-1943 இல் சிவானந்தா வித்தியாலயத்தின் விஞ்ஞான மன்றத்தின் அழைப்பினையேற்று அஸீஸ் அப்பாடசாலை மாணவர்களுக்கு ஒரு விரிவுரை நிகழ்த்தினார்.

சுவாமி விபுலானந்தருடனான கலந்துரையாடல்கள் தனது சமூகத் திற்கான கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றி மென்மேலும் உணர்வதற்கு உதவியதாக அஸீஸ் பல தடவை தனது ஆக்கங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் விளைவாகவே சிவில் சேவையைத் துறந்து கலாநிதி டி.பி.ஜாயா இளைப்பாறியதைத் தொடர்ந்து 1948 இல் அஸீஸ் ஸாஹிநாக் கல்லூரியின் அதிபரானார். இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியத்தினை நிறுவுவதற்கும் பின்னர் ஸாஹிநாக் கல்லூரியின் அதிபர் பதவியை ஏற்க வேண்டுமென எடுத்த தீர்மானத்துக்கும் சுவாமியினால் வழங்கப்பட்ட உற்சாகமும் முக்கிய காரணியாயமைந்ததென அஸீஸ் பலமுறை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அஸீஸ் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

“1942 தொடக்கம் 1943 வரையிலான குறுகிய காலத்தில் கல்முனையில் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த பொழுது சுவாமி விபுலானந்தாவுடன் நெருக்கமாகப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. கல்முனையிலிருந்து சில மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள காரைதீவு எனும் தான் பிறந்த ஊரில் அவர் வசித்து வந்தார். பின்னர் 1944ல் கண்டியில் எனது உத்தியோகபூர்வ இல்லமான ‘மெளண்ட் எய்ரியில்’ 12 நாட்கள் என்னுடன் தங்கியிருந்தார். அப்போது இந்தியாவின் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் பதவியைத் துறந்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றிருந்தார்.

நான் இந்தப் 12 நாட்களில் சுவாமியைப் பற்றிப் பூரணமாக அறிந்து கொண்டேன். பல விடயங்கள் பற்றி நாங்கள் கலந்துரையாடினோம். இக்கலந்துரையாடலில் எம்மால் முன் வைக்கப்பட்ட பல விடயங்கள் பின் வந்த காலத்தில் இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கும், கொழும்பு ஸாஹிநாக் கல்லூரியின் அதிபர்

பதவியைப் பொறுப்பேற்பதற்கும் எனக்குப் பெரிதும் உதவியது. அரபுத் தமிழ் அகராதியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியதுடன் அதனை எழுதுவதற்கு எனக்கு உதவி செய்வதாகவும் வாக்குறுதியளித்தார். கிழக்குப் பிராந்திய முஸ்லிம்களின் நாட்டார் துறையின் கீர்த்தியையும், புகழையும் பற்றி எனக்குச் சொன்னார். கிழக்கு மாகாணம் தொடர்பில் அவருக்கிருந்த பரந்த அனுபவம், பாரிய அறிவு என்பவற்றின் விளைவாக சாதி, மத, இன பேதமற்ற விதத்தில் மக்களின் சமூக, கலாசார மற்றும் கல்வி நிலைகளை உயர்த்துவதற்கு உதவி செய்ய வேண்டிய முக்கியமானதொரு தேவையிருப்பதை அவர் உணர்ந்தார். இதற்கான தலைமைத்துவமும் கல்வியறிவும், மத ரீதியான சிந்தனையும், இதய சுத்தியுடனும் செயற்படுபவர்களிடமிருந்தே பெறப்பட முடியும் என அவர் நம்பினார்.

பேராசிரியர் அல்லாமா எம்.எம். உவைஸ், புகழ்மிக்க கல்வியியலாளரும் நூலகருமான எஸ்.எம். கமால்தீன் ஆகியோர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சுவாமியின் மாணவர்களாவார்கள். மருதமுனையைச் சேர்ந்த புலவர்மணி எ.எம். ஷரீபுத்தீன் கல்முனையில் சுவாமியினால் நடத்தப்பட்ட பண்டிதர், வித்துவான் பயிற்சி வகுப்புக்களில் கற்றவர். சாய்ந்தமருது முத்தலிபு வைத்தியர் சுவாமியின் ஒரு நெருங்கிய நண்பர்.

(பண்டிதர் ரீ. மயில்வாகனம் என்பவர் மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்து பின்னர் அப்பதவியைத் துறந்து இராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் இணைந்து சுவாமி விபுலானந்தாவானார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தில் அஸீஸ் ஆரம்பத்தில் கல்வி கற்ற வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயம் எனும் பாடசாலையின் முகாமையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். சுவாமி இப்பதவியைத் துறந்து இந்தியாவிலுள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இணைந்தார். இப்பதவியையும் கைவிட்டு தனது சொந்தப் பிரதேசமான மட்டக்களப்பில் தங்கினார். இராமகிருஷ்ண மிஷனின் கல்வி நடவடிக்கைகளைக் கண்காணித்ததுடன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் இவர் கடமையாற்றினார். மட்டக்களப்பு சிவானந்தா வித்தியாலயத்தை நிறுவியவரும் இவரேயாவார்.)

இன நல்லுறவு

அஸீஸ் அவர்களின் தன்னலமற்ற சேவையைப் பாராட்டி அவருக்கு வழங்கப்பட்ட பிரிவுபசார விழாவானது அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த அனைத்து இன மக்களினதும் ஒருமித்த, நெருக்கமான உறவைத் தெளிவுபடுத்தியது. கல்முனை, சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று, களுவாஞ்சிக்குடி, காத்தான்குடி ஆகிய பிரதேசங்களில் விழாக்கள் ஒழுங்குபடுத்தப் பட்டிருந்தன. பிரதான விழா கல்முனை வாடி வீட்டில் அரச சபை உறுப்பினர் வீ. நல்லையா தலைமையில் நடைபெற்றது. சட்டத்தரணியும், இந்து-முஸ்லிம் லீக் உப தலைவருமான ஈ. ராசையா பிரிவுபசார உரையை நிகழ்த்தினார்.

மெதடிஸ்த் பெண்கள் விடுதிப் பாடசாலையில் திருமதி எஸ்.ஜே. டப்ளியூ. அழகையா தலைமையில் அஸீஸின் மனைவிக்குத் தனியான விழா ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. திருமதி பி. கதிரவேலுப்பிள்ளை உரை நிகழ்த்தினார்.

இந்நிகழ்வுகள் அனைத்துமே அக்காலகட்டத்தில் தமிழ்-முஸ்லிம் மக்களிடையே நிலவிவந்த நெருக்கமான உறவு முறையை முழுமையாகத் தெளிவுபடுத்திக் காட்டுகின்றது. இவ்விரு இனங்களுக்கிடையிலும் இன்று ஏற்பட்டுள்ள பிரிவை அஸீஸ் உயிருடனிருந்து கண்டிருந்தால் உண்மையில் மிகவும் மனம் வருந்தியிருப்பார். முஸ்லிம்கள் தங்கள் வழிபாட்டு ஸ்தலங்களில் வைத்துக் கொலை செய்யப்படுவார்கள் என அவர் கனவிலும் நினைத்திருக்க மாட்டார். தான் பிறந்து வளர்ந்து, தன்னை ஆளுமை நிறைந்தவொருவனாக வளர்த்துவிட்ட யாழ்ப்பாண முஸ்லிம் சமூகம் உட்பட வட மாகாண முஸ்லிம் மக்கள் மிகக் கொடூரமான முறையில் வதைக்கப்பட்டதைப் பார்ப்பதற்கில்லாமல் அவர் மறைந்துவிட்டது நன்றே.

இரண்டு வருடங்கள் எனும் குறுகிய காலத்தினுள் கல்முனை அவசர காலக் கச்சேரியின் அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் அவர் பயணம் செய்துள்ளார். உணவுற்பத்தியில் முன்னணியில் திகழக்கூடிய பிரதேசமாக அம்மாவட்டத்தை உருவாக்குவதற்காக நீண்ட நேரங்கள் பணியாற்றியுள்ளார். அஸீஸின் செயற்பாடுகளில் தலைசிறந்தவையான இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியத்தினை நிறுவியமை, கொழும்பு

ஸாஹிறாக் கல்லூரியின் அபிவிருத்தி, அகில இலங்கை வை.எம். எம்.ஏ சபையின் ஸ்தாபிதம் என்பனவற்றை விட, கல்முனை உணவுப் பத்தி முயற்சிகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையெனக் கருதுவாருமுளர்.

அஸீஸ் தொடர்ந்தும் பல தடவைகள் கிழக்கிற்குப் பயணம் செய்துள்ளார். இப்பயணத்தை அவர் மிகவும் விரும்பினார். 1960 இல் அஸீஸ் தனது குடும்பத்துடன் நீண்ட விடுமுறையில் அங்கு தங்கியிருந்து வாழைச்சேனையிலிருந்து அறுகம்பைவரையும் பயணம் செய்தார். தனது பழைய நண்பர்கள், சகாக்கள் பலரையும் சந்தித்தார். விவசாயிகளையும் கிராமத்தவர்களையும் கண்டு பழைய ஞாபகங்களைப் பெருமகிழ்வுடன் இரைமீட்டார்.

ஒரு குறுகிய காலமே கல்முனைப் பிரதேசத்தில் தங்கியிருந்த போதிலும் கலாநிதி அஸீஸ் கிழக்கு மாகாண மக்களுடன் மிக ஆழ்ந்ததும் இறுதிவரை நிலைத்து நின்றதுமான அன்பை வைத்திருந்தார். கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியில் கற்ற என்னைப் போன்ற பல கிழக்கு மாகாண மாணவர்கள் மீது அவர் காட்டிய அன்பும் பாசமும் இதனை மிகத் தெளிவுபடுத்தியது.

உசாத்துணை

1. எ.எம்.ஏ.அஸீஸின் நாட்குறிப்பேடுகள் - 1942, 1943, 1944.
2. அவரது பதவிக் காலத்துக் கூட்ட அறிக்கைகள், குறிப்புக்கள், புகைப்படங்கள்.
3. டெய்லி நியூஸ், ஒப்சேவர், டைம்ஸ் பத்திரிகைகளின் அவ்வக்காலச் செய்திகள்.
4. அறுவடை விழா மலர் - கல்முனை 1943.

எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்

சாய்ந்தமருதுவிற் பிறந்தவர். அஸீஸ் அதிபராயிருந்த காலத்தில் கொழும்பு ஸாஹிநாக் கல்லூரியில் கற்றவர். 1964 இல் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பொருளியல் துறையில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்ற இவர், பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி டிப்ளோமாப் பட்டத்தையும் பெற்றார். இதன் பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றார். இவர் கல்முனை ஸாஹிநாக் கல்லூரியிலும் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் அதிபராகக் கடமையாற்றியவர். கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதலாவது பதிவாளராகக் கடமை யாற்றிய இவர் அப்பிரதேசத்தின் ஸ்திரமற்ற நிலைமை காரணமாக அப்பதவியைத் துறந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் ராஜாங்க அமைச்சின் செயலாளராகவும், பின்னர் கலாசார, சமய அலுவல்கள் அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளராகவும் இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

කල්මුනේ යුගය

65 වසරකට පෙර නැගෙනිර සංවර්ධනයට ලබාදුන් දායකත්වය

එස්.එච්.එම්. ජෙමිල්

මෑතකදී නොපිපිගල ඇතුළු ශ්‍රී ලංකාවේ නැගෙනිර ප්‍රදේශ ආරක්ෂක හමුදා විසින් අත්පත් කර ගැනීමත් සමග ජනවාර්ගික ගැටුමට අයත්ව තිබූ බොහෝ ප්‍රදේශ මුදා ගෙන තිබේ. නැගෙනිර නවෝදය වැඩසටහන යටතේ නැගෙනිර සංවර්ධනය කිරීමට රජය ප්‍රයත්න දරයි. අතීතයේදී නොදියුණු බවට සැලකිල්ලට ගත් නැගෙනිර පළාත යුද්ධයකින් දෙවන ලෝක සංග්‍රාමයෙන් මුදාහරින ලද මෙවැනිම සංවර්ධන ක්‍රියාවලියකට විශේෂයෙන්ම කෘෂිකර්මය අතින් බඳුන්විසි පසුගිය 25 වසර තුළ පැවැති ජනවාර්ගික ගැටුම නිසා නැගෙනිර සංවර්ධනයට බාධා පැමිණියේය. එහෙයින් නැගෙනිර නවෝදය දෙස ජනතාව උද්යෝගයෙන් යුතුව බලා සිටිති.

උගතෙකු සහ අධ්‍යාපනඥයෙකු වූ මහුම් ආචාර්ය ඒ.එම්.ඒ. අසීස් මහතා 1940 ගණන්වලදී නැගෙනිර සංවර්ධනය කෙරෙහි විශාල දායකත්වයක් ලබාදුන් බව වාර්තා කිරීම වැදගත් කරුණකි.

ප්‍රසිද්ධ සිවිල් සේවාවේ ප්‍රථම මුස්ලිම් නිලධාරියා බවට පත්වූයේ ද ආචාර්ය ඒ.එම්.ඒ. අසීස් මහතාය. යාපනයේ ඉපදුණු ඔහු කොළඹදී විවාහවී කොළඹ - 7 බාත්ස් පෙදෙසේ අංක 81 දරණ මෙඩෝ ස්ටීට් නිවසේ වාසය කළේය. සිය ප්‍රජාවගේ අධ්‍යාපනික සංවර්ධනයට නම ශක්තියෙන් දායකත්වය ලබා දීමට කැමති බව ඔහු නොයෙක් විටකදී පවසා තිබේ. එම නිසා ඔහු සිවිල් සේවයෙන් ඉල්ලා අස්වී කොළඹ සහිරා විද්‍යාලයේ විදුහල්පති ලෙස වැඩ භාරගත්තේයි මෙය ඔහු කල්මුනේ ආණ්ඩුවේ උප ඒජන්ත ලෙස කටයුතු කළ අවධියේ මුල් බැසගත් අදහසක් මුදුන්පත් වීමකි.

කලින් කල්මුනේන්ට පැමිණි අසීස් මහතා 1942 අප්‍රේල් 16 දින (හදිසි අවස්ථා කවිචේරියේ) උප ආණ්ඩුවේ ඒජන්ත ලෙස වැඩ භාරගත්තේයි ඒ දෙවන ලෝක යුද්ධ සමයේදීය. ඒවන විට විදේශයෙන් භාල් හා අනෙකුත් සියළුම ආහාර ද්‍රව්‍ය ආනයන කරන සැපයුම් මාර්ග සියල්ලම බාධක එල්ලවී තිබිණි අප්‍රේල් 5 වන පාස්කු ඉරිදා දින ජපන් ආක්‍රමණය හේතු කොටගෙන යුද්ධය නවත් දරුණු විය. ජපන් නාවික හමුදාව ලංකාව දෙසට ගමන්කරනු දකින්නට ලැබී තිබේ. මේ ගැන යුද හමුදා මුලස්ථානයට අනතුරු හඟවන ලද අතර කොළඹ වරායේ තිබූ සියලුම නෞකා ඉවත් කර සගවා තැබීමට වහ වහා ක්‍රියා කරන ලදී. ජපන්හු මිනිත්තු 20 කාලයක් තුළදී කොළඹ හා අවට ප්‍රදේශවලට බෝම්බ හෙලූහ. (රේගුවට බැඳී සිටි අසීස්ට බොහෝ විට තම රියදුරු කල්දේරුව ළග තබාගෙන වරාය තුළම රාත්‍රියේම නිදාගැනීමට සිදු විය. අප්‍රේල් හත්වනදා ජපන් නාවික හමුදාව ත්‍රිකුණාමලය වරාය ආක්‍රමණය කළේය. යටත් විජිත ආණ්ඩුකාරවරයා වූ ශ්‍රීමත් ඇන්ඩෲ කැල්ඩිකොට් රටේ යුද්ධ අවස්ථාවක් ප්‍රකාශයට පත්කළේය. ආහාර හිගයක් පැවැති අතර වගා සංග්‍රාමයක් ආරම්භ කිරීමේ වගකීම ආණ්ඩුවේ උප ඒජන්තවරුන්ට පවරනු ලැබීය.

එවකට රජයට දේශීය ආහාර නිෂ්පාදනය කඩිනම් කිරීමේ මාර්ග සොයාගැනීමට සිදුවිය. ආහාර නිෂ්පාදනය කඩිනම් කළ යුතු ප්‍රදේශයක් ලෙස මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ දකුණු ප්‍රදේශය තෝරා ගත්තේය.

එකල මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කය උතුරින් වෙරුගල් ඔයේ සිට දකුණින් කුඹක්කන් ඔය දක්වාත් බටහිරින් බදුල්ල දිස්ත්‍රික් මායිම දක්වාත්, විහිදී තිබිණි කළමනාකරණය කළ යුතු ප්‍රදේශය ඉතා විශාල වියි ප්‍රාදේශය පාලනය කරනු ලැබුවේ මඩකලපුව නගරයේ පුලියන්තීවු, ඕලන්ද කොටුවේ පිහිටි කවිචේරිය මගිනි. එවකට 1942දී දිසාපති වූයේ එම්.කේ.ටී. සැන්සිස් නම් ඉංග්‍රීසි ජාතිකයෙකි. ආහාර වගා ව්‍යාපාරය කඩිනම් කිරීම සඳහා හදිසි අවස්ථා කවිචේරියක් කල්මුනේ ආරම්භ කිරීමට අවශ්‍ය වියි එවකට අතිරේක රේගු සමීක්ෂකයෙකු වූ අසීස් මහතා උපදිසාපති (ආණ්ඩුවේ උප ඒජන්ත ලෙස තෝරා ගැණිනි. කෘෂිකර්ම ඇමතිවූ අතිගරු ඩී.එස්. සේනානායක මහතා විසින් තෝරා ගැනුණු ඔහුව වහාම කල්මුනේට මාරු කර වගා නිෂ්පාදන ව්‍යාපාරය කඩිනම් කරන ලෙස නියෝග කරන ලදී. නම්දුරු නිලතලයක් සහ කොළඹ පහසුකම් සහිත ජීවිතය හැරදීමා ඔහු කල්මුනේට මාරු වී යාමට එකඟත්වය පළ කිරීමෙන්ම ඔහු තුළ තිබූ සේවයට කැපවීම මනාව පැහැදිලිවේ.

අසීස් සිය බිරිඳ උමමු කුලතුම්, සිව් හැවිරිදි දියණිය මරිනා සුල්ෆිකාර්, රියදුර කල්දේරා, ගෘහ සේවිකා එලිසා සහ උද්‍යාන සේවක පාකියනාදන් ද කැටුව සිය සී.ඊ. 1088 දරණ ස්වැන්ඩර්ඩ් 14 කාරයෙන් කල්මුනේට පැමිණියේයි ඔවුන්ගේ සිව් මසක් වයසැති මොහමඩ් අලි එතරම් දුර බැහැර ගෙන ගිය නොහැකි බැවින් අසීස් මහත්මියගේ බාල සොයුරිය වූ සින්ති ජබ්ෆ් ඒ. කාදුර් මහත්මියගේ රැකවල යටතේ තබා යන ලදී. (මේ නිසා ජබ්ෆ් ඒ කාදුර් මහතා මිය යන තුරුම මොහමඩ් අලි කෙරෙහි විශේෂ සැලකිල්ලක් දැක්විය) ඔවුන් පදිංචියට පැමිණි කල්මුනේ කාමල් කාන්තා ඉංග්‍රීසි පාසල ඉදිරිපිට නිවස ජේම්ස් යනුවෙන් නමකර තිබිණි එය නින්දවූ හි මුදලියාර් එම්.එම්. ඉබ්‍රාහිම් මහතා සතු නිවසක් විය. සයින්නමරුතුහි වෛද්‍ය ඔස්මාන් මහතාට අයත් මාර්කට් පාරේ ගොඩනැගිල්ලක් උප දිසාපති කාර්යාලය ලෙස යොදාගැනිනි. මරිනා ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය සඳහා කාමල් කාන්තා ඉංග්‍රීසි පාසලට ඇතුළත් කෙරිණි එහි සිටි මෙලිකන් පියතුමා ඇතුළු ගුරු මණ්ඩලයට අයත් කන්‍යා සහෝදරියන් ඇයට දැක්වූ ආදරය කරුණාව හා සෙනෙහස අද මරිනා කෘතඥ පූර්වකව සිහිපත් කරයි.

අසීස් මහතා සිය ප්‍රථම කථාවෙන් මෙසේ පැවසීය. යම් පළාතක වෙසෙන ජනතාවගේ ජීවන රටාව පිළිබඳ දැන ගැනීමට හොඳම මාර්ගය වන්නේ ඔවුන් අතර ජීවත්වීමයි. කොළඹ නාගරික ජීවිතයට පුරුදුව සිටි මට කල්මුනේ ගොවීන් අතර ජීවත්වීම මට අලුත් සාරවත් හා ප්‍රතිඵල දායක අත්දැකීමක් විය) මට ඔවුන්ගේ ජීවන විලාශය, පුරුදු සිරිත් විරිත් මෙන්ම ආර්ථික සංවර්ධනය තිබූ බාධකද හඳුනාගන්නට හැකි විය. මේ රටේ ආර්ථිකයට ගොවීන්ගේ ඇති වැදගත්කම මට හොඳින් වැටහිණි කලින් මුස්ලිම් ප්‍රජාවගේ දේශපාලනික, සමාජයීය හා සංස්කෘතික ජීවිතයට ගැමියන් විසින් ඉටුකළ භූමිකාවේ වැදගත්කම මට නොවැටහිණි.

ආහාර නිෂ්පාදනය

හදිසි අවස්ථා කවිවේරිය පිහිට වීමේ ප්‍රධාන අරමුණ වූයේ ආහාර නිෂ්පාදනය වේගවත් කිරීමයි අසීස් මෙම කථනව්‍යය ඉතා මැනවින් මෙහෙයවීය. ඔහුගේ පාලන ප්‍රදේශ වූයේ කරවිභුපත්තු (පින්තයියා එම්.එස්. කාරියප්පර්) සමන්තුරේපත්තු (එම්.එම්. අබ්දුල් මජිඩ්) අක්කරේපත්තු (ඩබ්ලිව්.එම්. කණගරත්නම්) පානමපත්තු (ඒ.

සින්නලෙබ්බෙ) සහ වැවගම්පත්තු (එල්.බී. මදුරාව) විය. මෙය වර්තමානයේ මුළු අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයම වන්නේය. ඔහුගේ ප්‍රදේශයට වර්තමාන මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ පදිරිප්පුවද ඇතුළත්විය. වන්නයිසා තනතුර වර්තමානයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් තනතුරට සමානවූ අතර එය ඊට වඩා වැඩි බලයක් හා වගකීමක් පැවරුණු තනතුරක් වියි එවකට ප්‍රධාන වාර්මාර්ග ඉංජිනේරුවරයා වූයේ එම්.එම්. ඉබ්‍රාහිම් මහතාය.

උප දිසාපතිතුමා කැඳවූ ප්‍රථම රැස්වීම 1942 මැයි 6වන දින කල්මුනේ නානායමදී පැවැත්විණි. පෙරවරු 9 සිට පස්වරු 5.30 දක්වා පැවැති මෙම රැස්වීමේදී පහත සඳහන් යෝජනා සම්මත විය.

- රජයේ ඉඩම් එළිකොට වගා කිරීම සඳහා බෙදාදීම.
- එළි පෙහෙලි කිරීම සඳහා අක්කරයකට රු. 20 කුත් අක්කරයකට බිත්තර වී බුසල් 2 1/2 බැගින් බෙදාදීමට සහ අත්හැර දමා ඇති ග්‍රාමීය වැව් හා ඇළවල් ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම.
- එවකට පාළුවට ගිය කුඹුරු විශාල ප්‍රමාණයක් ක්‍රමවත්වූ ගොවිතැනට දිරිදීම.
- මල්වත්ත, හින්දුබර් සහ තිරුක්කෝවිල් හා රජයෙන් පාලනය වන එළු ගොවිපළවල් ආරම්භ කිරීම.
- මරුදමුනේ සායින්දමරුතු සහ පාලමුනේ කුකුල් ගොවිපලවල් ආරම්භ කිරීම
- එළු හා කුකුල් ගොවිපලවල් ආරම්භ කිරීමට පුද්ගලික අංශයට දිරිදීම.
- හේන් ගොවිතැන සඳහා සහනාධාරයක් ලබාදීම.
- ආදර්ශ කෘෂි ගොවිපලවල් පිහිටුවීම.

මෙම රැස්වීමට සතියකට පසු ඉඩම් කවිචේරි ආරම්භවූ අතර ඉඩම් කවිචේරියේදී පහත සඳහන් පිළිවෙළට ඉඩම් බෙදාදෙන ලදී.

පොත්තනවේලි,	ඉරක්කාමම් අක්කර	130
උසරවිලි	ඉරක්කාමම් අක්කර	50
ආනේවිට්ලන්නන්,	සමන්තුරේ අක්කර	100
මොට්ටයිසන්දුවේලි,	සම්මන්තුරේ අක්කර	60
පුරන්පුරි,	කරේවාහු අක්කර	200
කයන්තයඩි,	තින්දවුර් අක්කර	100
පල්ල වේලි අක්කර		50
එකතුව අක්කර		690

මේ ආකාරයට බෙදූ ඉඩම් ප්‍රමාණය වසරකට අක්කර 12000ට වඩා වැඩිවියි වී ගොවිතැන සඳහා දිස්ත්‍රික්කය තුළ ඉඩම් අක්කර 12270ක් බෙදාදී ඇති බව 29.03.1943 දින ඩේලිනිව්ස් පුවත්පත නිවේදනය කළේයි මෙයට අක්කරේපත්තු කොලවිල්, තම්බ්ලවිල් සහ තිරුක්කෝවිල් ප්‍රදේශයේ ගොවීන්ට දුන් අක්කර 4000ක් හේන් ගොවිතැන සඳහා බෙදාදුන් අක්කර 1520ක් සහ යලි අස්වැද්දූ කුඹුරු අක්කර 30000ක් අයත්වූ බවද එහි සඳහන්වියි කඩිනමින්ම එම දිස්ත්‍රික්කය නැරඹෙහිර ධාන්‍යාගාරය බවට පත්වෙමින් තිබූ අතර 1940 දශකයේ අවසානයේ දී හා 1950 දශකයේ මුල් භාගයේදී සම්පූර්ණ කළ ගල්ඔය සංවර්ධන ව්‍යාපාරයන් සමඟ මෙය තහවුරු වියි දැනට අම්පාර දිස්ත්‍රික්කය නැරඹෙහිර ප්‍රදේශයේ වී නිෂ්පාදනයෙන් සියයට 62ක් ලබා දෙයි.

ගොවීන් නවීන වගා ක්‍රම පිලිබඳව පුහුණු කිරීම සඳහා තින්දවුර්පත්තුවේ වින්ගන්පාදායිහි අක්කර 475ක ආදර්ශ ගොවිපළක් පිහිටුවන ලදී. මෙම ගොවිපළේ වගාකළ බෝග අතර වී, උක්, කෙසෙල්, කුරක්කන්, බඩ ඉරුඟ, රටකපු සහ විවිධ එළවළු වර්ග වියි කම්කරු පිරිස 1000ක් වියි යාපනය ගොවීන් පාච්චිවි කළ වාරිමාර්ග ක්‍රම හඳුන්වාදීමේ විශේෂ ඒකකයක් ද මෙහි පිහිටුවා තිබිණි.

අස්වනු නෙලීමේ උත්සවය

කඩිනම් කෘෂි නිෂ්පාදන ව්‍යාපාරය සැමරීම සඳහා ගොවිපළේ අස්වනු නෙලීමේ උත්සවයක්ද සංවිධානය කෙරිණි සංවිධාන කමිටුවේ සභාපති වූයේ අසීස් මහතාය. ලේකම් ධුරය දැරුවේ පසුව මන්ත්‍රීවරයෙකු සහ කැබිනට් ඇමතිවරයෙකු වූ එම්.එස්. කාරියප්පර් මහතායි කල්මුනේ

දිස්ත්‍රික් අස්වනු නෙලීමේ උත්සවය සහ කෘෂිකර්ම ප්‍රදර්ශනය 27.03 1943 දින සිට 02.04.1943 දින දක්වා පවත්වනු ලැබීය. අස්වනු නෙලීමේ උත්සවය වෙන්ගත්පදායි හි දී පැවතුණු අතර ප්‍රදර්ශනය කල්මුනේ ක්‍රීඩාංග ණයේදී පැවැත්විණි.

සතියක් පුරා පැවැත්වුණු කෘෂිකර්ම ප්‍රදර්ශනයේදී කෘෂි හා අත්කම් නිෂ්පාදන ප්‍රදර්ශනය කෙරිණි මෙම අවස්ථාවන්ට කෘෂිකර්ම ඇමති අතිග රු ඩී.එස්. සේනානායක මහතා ස්වදේශ ඇමති ඒ මහාදේව මහතා, රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා සභික ඩී.එච්. කොතලාවල, ඒ.ආර්.ඒ. රාසික් සහ ඒ.එස්.ධර්මරත්නම් යන මහතුන්, කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂ ඊ. රොද්‍රිගෝ මහතා සහ මඩකලපුව දිසාපති වී කුමාරස්වාමි මහතාද සහභාගිවූහි ඩී.එස්. සේනානායක මහතාට අක්කරේපත්තුවේ සිට වෙන්ගත්පදායි ගොවිපල දක්වා අලියෙක් බැඳී කරන්තයකින් සැතපුම් පහක් පෙළපාලියකින් කැටුව යන ලදී. එම කරන්තය සහ අලියා මඩකලපුව දකුණ රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා මන්ත්‍රී ඒ.එස්. ධර්මරත්නම් මහතාට අයත්වූවකි. මෙම කරන්තය පිටුපස මහජනතාවගෙන් පිරුණු ලස්සනට සැරසූ කරන්ත සිය ගණනක් ගමන්කළේය. මෙම කරන්තය ධර්මරත්නම් මහතා පාවිච්චියට ගත්තේ අක්කරේපත්තුව කොට්ඨාශයේ වගා බිම් නිරීක්ෂණය කිරීම සඳහය. ඉතා විනෝද ජනක මෙම ගමන පීච්චයේ කිසිදු අමතක නොවන බව කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයා ද පවසා ඇත.

අස්වනු නෙලීමේ උත්සවයේදී ගොයම් කැපීමට පාවිච්චි කරන ලද්දේ මහනුවර දක්ෂ අත්කම් ශිල්පීන් විසින් නිමවන ලද විශේෂ දූකැනිය. 1943.03.27 දින නැකැත් වේලාව වූ පෙරවරු 10.45ට අසීස් මහතා විශේෂ අමුත්තන්ට දූකැනි භාරදුන්නේයි වෙන්ගත්පදායි ගොවිපළේ වෙල්ලන්කුඩා කුඹුරේ පළමු අස්වනු නෙලීම උත්සවාකාරයෙන් විශාල ජනකායක් හමුවේ සිදුවියි අමුත්තෝ හෙලූ

ගොයම් කරලේ අසීස් මහතාට භාරදුන්හි මුස්ලිම් කාන්තාවන් එක්ව වංගෙඩි වලට දැමූ වි සේනානායක සහ මහාදේව මහතුන් විසින් කොටන ලදී අනතුරුව ඩී.එස්. සේනානායක මහතාට අලියෙකු පිට සැතපුමක් අතින් පිහිටි රැස්විම් මණ්ඩපය වෙත කැඳවා ගෙනයන ලදී. එහිදී නොමිලේ සහල් සහ එළවළු වලින් සකස්කළ ඇඹුලක් අමුත්තන්ට සංග්‍රහ කිරීමට යොදාගන්නා ලදී. මෙය නැගෙනහිර පළාතේ පවත්වන ලද මෙවැනි ආකාරයේ පළමු උත්සවය වූ අතර එයට එදින පුවත්පත්වලද විශාල ප්‍රසිද්ධියක් ලබා දුන්නේය.

1943.03.29 දින ඔබ්බට්ට් පත්‍රයේ කතු වැකියේ මෙම උත්සවය පිළිබඳව මෙසේ සඳහන් වී තිබිණි දැන් කල්මුනේ පවත්වනු ලබන අස්වනු නෙළීමේ උත්සවය සහ කෘෂි ප්‍රදර්ශනය මෙන්ම සුක්ෂම ක්‍රම සම්පාදනය සඳහා දිරිමත් මගපෙන්වීම සහ තිරසාර ප්‍රයත්නය රටේ ආහාර නිෂ්පාදනයේ කඩිනම් සංවර්ධනය සාර්ථක කිරීමට කෙරෙහි ඉවහල් වන්නේදැයි පෙන්වන හොඳම ආදර්ශයකි.

සවස් කාලයේදී අමුත්තන්ව පුළුල් ලෙස අල, බතල, එලවළු, මිරිස් ආදී බෝග වවා තිබූ කවිචේරි භූමියේ සිට කල්මුනේ ප්‍රදර්ශන භූමිය වෙත කැඳවා ගෙන යන ලද අතර එහිදී ඔවුන්ව පිළිග නිමෙන් පසුව වන්නයියා මුදලියාර් එම්.එස්. කාරියප්පර් මහතා විසින් ප්‍රදර්ශනය විවෘත කරන ලෙස ඇමති තුමාට ආරාධනය කරන ලදී. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ සහ වානිජ (වෙළඳ) දෙපාර්තමේන්තුවේ නිෂ්පාදනයන් ප්‍රදර්ශනයට තබා තිබිණි කෘෂිකර්ම අංශයේ ප්‍රදර්ශනයට තබා එම භාණ්ඩ අතර අක්කරේපත්තු සත්ව ප්‍රජනන (බෝ කිරීමේ) මධ්‍යස්ථානයේ නිෂ්පාදන භාණ්ඩ මෙන්ම කරදියනාරු ගොවිපාසලේ නිෂ්පාදන භාණ්ඩ ද විය.

ජපනුන්ගේ ආක්‍රමණයෙන් පසුව ඔවුන්ට ආහාර ද්‍රව්‍ය සඳහා නැගෙනහිර පළාත වෙත බලාපොරොත්තු නැබීමට සිදු වූ බව පැවසූ ඩී.එස්. සේනානායක මහතා එය සාර්ථක කර ගැනීමට සහාය වන ලෙස මඩකලපුවේ ජනතාවගෙන් ඉල්ලා සිටියේය. අසීස් සහ අනෙකුත් පිරිස ලබා ඇති ජයග්‍රහණ වෙත කොළඹ සිට පැමිණි අමුත්තන්ගේ අවධානය යොමු කළේය. කුසගින්න ඇති වීමේ හැකියාවක් ඇති හෙයින් ඔවුන්ට කළ යුතු හොඳම දෙය කල්මුනේ ජනතාවගේ පිහිට පැනීම යැයි වැටහුණු බවද සේනානායක මහතා පැවසීය. තවද සිවිල් සේවයේ නිරත මුස්ලිම් පුද්ගලයෙකු යෙද වුවහොත් ජනතාව සහයෝගය දක්වා උපරිම සේවය ලබා දෙනු ඇති බව තමාට සිතනු බවද ඔහු කීවේය. අසීස් මහතා පැමිණි පසු මුස්ලිම් හා දෙමළ ජනතාවගේ සහයෝගය ලැබුණු බැවින් එම සහයෝගය තවදුරටත් ලබා දෙනු ඇති බව තමා විශ්වාස කළ බවද ඔහු කීය.

දෙමළ හා මුස්ලිම් ජනතාව අතර ඇති සුසංයෝගය දුටු විට එම මිත්‍රත්වය තවදුරටත් පවතිනු ඇතැයි තමාට හැඟිගිය බව ඒ. මහාදේව මහතා පැවසීය.

ආණ්ඩුකාර නැන්පන් ශ්‍රීමත් ඇන්ඩෘෂ කැල්ඩිකොට් මහතා හා පණිවුඩයක් එවමින් කල්මුනේ වගාකරුවන්ට විශාල අස්වැන්නක් ලබාගැනීම ගැන ප්‍රශංසාව පුද කළේයි එම පණිවුඩය මෙහි වෙනත් ස්ථානයක දැක්වේ.

යුද්ධය නිමවීමත් සමගම මෙම ගොවිපළ වසා දැමූ අතර ඉඩම් අයිතිකරුවන් වෙත ආපසු දෙන ලදී. අස්වනු නෙළීමේ උත්සවය පැවැත්වුනේ මගේ පියා විසින් බොහෝ කලක් වගා කරනු ලැබූ පසුව මාගේ සහෝදරයන්ට අයිතිවූ වෙල්ලන්කුඩා ඉඩමේ බව දැනගැනීම මට අතිශය සතුට දනවන සිද්ධියක් විය.

කල්මුනේ හදිසි අවස්ථා කච්චේරියේ අරමුණු ඉටුකර ගැනීමේ දී අසීස් මෙහෙවර ඉතාමත් සාර්ථක වීයි මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ දකුණු ප්‍රදේශය දිවයිනේ අනෙක් ප්‍රදේශවලට සහල් සපයන ප්‍රදේශය බවට පත්වීයි කෘතඥපූර්වක ජනතාව අක්කරේපත්තුවේ සිට සැතපුම් පහකද එපිට සමගාමී හි පිහිටි අක්කර 500ක කුඹුරු ප්‍රදේශය ද අසීස් තුරේ කන්දම් වශයෙන් නම් කළහි මෙය අසීස් නාමය සදාචාරික කිරීමට ඉවහල් වී තිබේ.

මනුමි එම්.එච්.එම්. අශ්රුෆ්ගේ පියාණන් වූ එම්.එම්. හුසේන් විද්‍යානාථ (ගම්මුලාදැනි තුමා) අසීස් තුරේ කන්දම් වගා ව්‍යාපාරයට සහ ඒ සම්බන්ධ ඉඩම් බෙදා දීමේ වැඩ සටහනට දිරිදීම සඳහා පෙරමුණ ගත්තේයි මේ අතර ඉඩම් බෙදාදීමේදී නයෙකු දුෂ්ඨ කිරීම හේතුවෙන් ඔහුට මාස හයක් රෝගාකූරව ඇදුට වී සිටීමට සිදුවිය අසීස් මෙවැනි පුද්ගලයින්ගේ ආධාරය සහ කැපවීම ලැබීම නිසා මේ ප්‍රදේශයට නැගෙනහිර ධාන්‍යාගාරය ලෙස උදම් ඇතිමට හැකි විය මෙමගින් දිළිඳු ඉඩම් අහිමි ගොවීන්ට ඉඩම් හිමියන් බවට පත්වීමට අවස්ථාව උදාවිය.

අධ්‍යාපනය

පසුගිය දශක හය තුළ සිසුන් දහස් ගණනකට උසස් අධ්‍යාපනය හැදෑරීමට අතදැන් ලංකා මුස්ලිම් ශිෂ්‍යත්ව අරමුදල අසීස් මහතා විසින් 1945 දී ආරම්භ කරන ලද්දකි. මෙම අරමුදල ඔහු කල්මුනේ උපදිසාපති ලෙස සේවය කරමින් සිටි අවස්ථාවේදී ආරම්භ කළ ක්‍රියාවලියක කුටුප්‍රාප්තිය විය.

දුර්ද්‍රව්‍යව සහ නුගත්කමින් පෙලෙන ජනතාවක් නගා සිටු විය හැක්කේ මූල්‍යාදායක සමග අධ්‍යාපන අවස්ථා ලබා දෙනහොත් පමණක් බව අසීස් මහතා විශ්වාස කළේය. මෙම අරමුණ ඇතුළු ඔහු 1942 දී කල්මුනේ මුස්ලිම් අධ්‍යාපන සමිතිය පිහිටුවූයේය. ප්‍රසිද්ධ කවියෙකු වූ අබ්දුල් කාදුර් ලෙබ්බේ ඔහුගේ මගේ චාරිතාපදානය (මයි බයෝග්‍රැෆි) නැමැති පොතේ මෙසේ සටහන් කර තිබේ.

මම කල්මුනේ අසල නපිට්මුණේ පාසලක ගුරුවරයෙකු ලෙස සේවය කළෙමි මම අසීස් මහතා සමග කිට්ටුවෙන් ඇසුරු කළෙමි. බොහෝ දවස්වල සවස් කාලයේදී අපි ඔහුගේ කල්මුනේ නිවසේදී මුණගැනී අදහස් හුවමාරු කර ගත්තෙමි අපේ සාකච්ඡාවන් අතරතුර දී අසීස් මහතා මෙසේ පැවසීය. මම පමණක් සිවිල් සේවා නිලධාරියෙක් වීම ගැන නතිවම ආඩම්බර විය නොහැකියි. අප සමාජයේ තව තවත් සිවිල් සේවා නිලධාරීන් මතු විය යුතුයි. මෙම අරමුණු ඉටුකරගත හැක්කේ උසස් අධ්‍යාපනය මගින් අපගේ ළමුන් දියුණු කළහොත් පමණයි. මේ සඳහා අපට වෙනම විශ්ව විද්‍යාලයක් අවශ්‍ය නොවේ අපේ සිසුන් දැනට තිබෙන විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළත් විය යුතුයි. මේ සඳහා කළ යුත්තේ මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයන්ට අරමුදලක් මගින් සිසුන් දිරිමත් කිරීමයි.

මේ අරමුණ සාක්ෂාත් කිරීම සඳහා මුස්ලිම් අධ්‍යාපන සංගමය නමින් සංවිධානයක් කල්මුනේ පිහිටුවීමට අපි තීරණය කළෙමු. සමන්තුරේ දොස්තර එම්.එම්.මීරාලෙබ්බේ මහතා (පේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යායහලයේ මහාචාර්ය එම්.ඒ. කර්මගේ පියාවන) සහ කල්මුනේ මොහමඩ් සහ පුත්‍රයෝ රෙදිපිළි සාප්පුවේ අයිතිකරු කාන්තාන්කුඩිති එම්එම් මොහමඩ් මහතා මෙම සංගමයේ ලේකම් වරුන් වශයෙන් තෝරා පත් කර ගන්නා ලදී.

මෙම සමිතියේ මාසික රැස්වීම් පානම සිට කාන්තන්කුඩි දක්වා වූ එක් එක් වන්නියා කොට්ඨාශවලදී පවත්වනලදී. ඉන් එක රැස්වීමක් මුස්ලිම් ශිෂ්‍යන්ව අරමුදල පිහිටුවීම සඳහා කැඳවන ලදී. කල්මුනේකුඩි ෂෙරීෆ් විද්‍යායාථගේ නිවසේ පැවැති මෙම රැස්වීමට එම්එස් කාර්යප්පර් මහතා ඇතුළු බොහෝ දෙනෙක් සහභාගිවූහිමෙහිදී රාත්‍රී හෝපන සංග්‍රහයක්ද පවත්වනලදී. අසීස් මහතා රැස්වීමේ අරමුණු පහදා දුන්නේය. අරමුණු දීර්ඝ ලෙස විස්තර කරන ලෙස අසීස් මහතා මගෙන් ඉල්ලා සිටි අතර මම එය සිදුකළෙමි. යෝජනාව ඒකමතිකව සම්මත වියි මෙදිනම මුස්ලිම් ශිෂ්‍යන්ව අරමුදල පිහිටුවන ලදී.

අසීස් මහතා කල්මුනේ මුස්ලිම් අධ්‍යාපන සමිතියේ සභාපති සහ භාණ්ඩාගාරික වශයෙන් ආධාර ඉල්ලා මුද්‍රණය කළ ආයාචනා නිකුත් කළේයී එහි ඔහු මෙසේ සඳහන් කර තිබිණි.

මෙම සමිතිය පිහිටුවන ලද්දේ ලංකාවේ වෙසෙන විශේෂයෙන්ම කල්මුනේ සිටින මුස්ලිම් ජනතාවගේ අධ්‍යාපන අවශ්‍යතා සපුරාලීමටය. මෙම අරමුදල් පහත සඳහන් කරුණු සඳහා අවශ්‍යවේ.

1. මහලේකම් කාර්යාලයක් පිහිටුවීමට.
2. අරාබි භාෂා සහ දෙමළ අංශ සමග ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය උසස් පාසලක් කල්මුනේ පිහිටු වීමට
3. කල්මුනේ දිස්ත්‍රික්කයේ ළමුන්ට ද්විතීයික සහ උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා නොමිලයේ හෝ ණය වශයෙන් ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරීමට.
4. අරමුදල් ලැබුනු විට සංගමයේ අරමුණු ඉටුකිරීමට මාර්ග සොයා ගැනීමට සඳහා අරමුදල් බෙදාදීම විධායක කමිටුව මගින් තීරණය කරනු ඇත.

එහෙත් අසීස් මහතා කොළඹට මාරුකිරීම නිසා මෙම වැඩපිලිවෙළ අතරමග ඇණහිටියේය. අසීස් මහතා කොළඹට මාරුකිරීමෙන් පසු 1945දී ලංකා මුස්ලිම් ශිෂ්‍යත්ව අරමුදල පිහිටු වීමත් සමග කල්මුනේ මුස්ලිම් අධ්‍යාපන සමිතිය එම අරමුදල සමග සම්බන්ධ කරන ලදී. ලංකා මුස්ලිම් ශිෂ්‍යත්ව අරමුදලට ලැබුණු ප්‍රථම ආධාරය වුනේ කල්මුනේ සංගමයෙන් මාරුකරන ලද රු:2306.70ක මුදලය.

සහෝදරත්වය

අසීස් මහතා කල්මුනේ විසුවේ 1942 අප්‍රේල් 16 දින සිට 1944 ජනවාරි 10 දින දක්වා වූ කෙටි කාලයකි. ඉන්පසුව ඔහු නියෝජ්‍ය ආභාර පාලක ලෙස කොළඹට මාරුකොට ඉන් මසකට පසුව උපදිසාපති ලෙස මහනුවරට මාරුකර යවන ලදී. මෙම කෙටි කාලය තුළදී ඔහු ජනතාවගේ මනස දිසාපති කෙරෙහි දනාත්මක ලෙස වෙනස් කළේය. මේ කාලයේදී දිසාපති නොහොබිනා රජෙකු ලෙස සලකන ලදී. ඔහු හමුවේ කිසිවෙකු අසුන් නොගත් අතර ඔහුගේ රටය හෝ වන්චයිසා මහමග ගමන් කරන විට බොහෝ දෙනා ගරුකිරීමක් වශයෙන් පාචේ අයින්ට ගියහ. ඔහුගේ නිවසට යාම මහජනතාවට තහනම් වියි අසීස් මහතා මෙයට හාත්

පසින්ම වෙනස් අයෙකු විය. ඔහු හමුවීමට පැමිණි හැම කෙනෙකුටම ඔහු ඉතා ගරුසරු ඇතිව කථා කළේය. මගුල් උන්සව වළට ආරාධනා ලැබූ විට ඒවාට සහභාගිවූ අතර අවමගුල් උන්සවයන්ටද සහභාගිවීයී හැම සිකුරාදා දිනකම ඔහු වෙන ගමක මස්පිදියකදී ප්‍රමමා පූජාවට සහභාගිවීයී මෙයට උදාහරණයක් වූයේ අසීස් මහතා කල්මුනේට පැමිණ මාස තුනක් ඇතුළත කල්දේරා වෙනුවට රියදුරු ලෙස කාන්තාන්කඩයේ පදිංචි පවුලකට බඳවා ගැනීමයි ඊටුනිම අසීස් මහතා මිය යන තෙක්ම ඔහුට ආදරයෙන් සේවය කළේය. අසීස් මහතාගේ ඇවෑමෙන් ඔහු අසීස් මහතාගේ වැඩිමහල් පුත්‍රයා වන අලි මහතා සමග ජීවත්වීයී පවුලකිම 80 වන වියේදී අලි මහතාගේ බොල්ගොඩ නිවසේදී 1996 දී අභාවප්‍රාප්ත විය.

පරිපාලන නිලධාරී සුබුමනියමි මහතා කාර්යාල සහායකයින් වූ රසාක්, යුනුස් සහ පොන්නදුරේ යන මහත්වරු අසීස් මහතා සමග කවිවේරයේ ඉතා කෙටි කාලයක් සේවය කළ නමුත් ඔහු මියයන තුරුම ඔහු සමග සබඳතා පැවැත්වූනි අසීස් මහතාගේ අසල්වාසීන් වූ ප්‍රසිද්ධ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ රාජදුරේ මහතා සහ ඔහුගේ භාර්යාව ඩේසිදු එළෙසම අසීස් මහතාගේ කුළුපග මිතුරන් වූහ. එමෙන්ම මරුදමුනේ වෙල්ලයි කුටිටි කාක්කා, පාලමුනේ විද්‍යායාථ සහ පුලවර් යන්නවුන් සහ තවත් අය මියයන තුරුම අසීස් මහතාගේ කොළඹ නිබු මෙඩෝ ස්ථිටි නිවසට පැමිණ ඔහුගේ ආගන්තුක සන්කාර විදීම සිරිතක් කොට ගත්හ.

සුබුමනියමිගේ පුත්‍රයාවූ කිරුබානන්දන් ඇස් පිලිබඳ ශල්‍ය වෛද්‍යවරයෙකු වූ අතර ඔහු අසීස් මහතාගේ පුත්‍රයාවූ අලි 1985 දී ජේඩා නුවරදී හමුවී කිරිටු මිත්‍රත්වයක් ගොඩනගා ගත්තේයී දැනට කිරුබානන්දන් නයිජීරියාවේ රෝහලක සේවය කරයි.

අසීස් මහතා කල්මුනේ පවුල් කීපයක් සමග කිරිටු සබඳතා ගොඩනගා ගත්තේය. ඔවුන් අතර සමන්තුරේ වන්නියාථ වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබූ එමිඑමි අබ්දුල් මසීඩි පවුලද විසී කල්මුනේ මුස්ලිම් අධ්‍යාපන සංගමය පිහිට වීමේ මූලික රැස්වීම පැවැත්වුනේ ඔහුගේ නිවසේදීයී අබ්දුල් මසීඩි මහතා මනුම එමිඑමිඑමි අශ්රෆ් මහතාගේ මාමා කෙනෙකි. තවත් පවුලක් වූයේ පසුව පොතුවිල් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී බවට පත්වී උප ඇමති ධුරයක් දැරූ මුදලියාථ එමිඑමි ඊබ්‍රාහිමි පවුලය.

යාවජීව මිතුදම් ගොඩනැගීම

අසීස් මහතා ළගින්ම ආශ්‍රය කළ ඉතා ප්‍රියතම පුද්ගලයින් දෙදෙනෙක් වූහි ඉන් එක් අයෙක් වූයේ අසීස් මහතා යටතේ සතිරා විදුහල් ශිෂ්‍යයකු සහ මගේ සමකාලිනයෙකු වූ පසුව බටහිර ඔස්ට්‍රලියාවේ මර්ඩොක් විශ්ව විද්‍යාලයට බැඳුණු ආචාර්ය ඒ.සී.එල්. අමර් අලි මහතාගේ පියාවූ කාන්තාන්කඩිති කිවිඳු අබ්දුල් කාදර් ලෙඩ්ඩේ මහතා යි

මගේ කවිපෙළ දකුණු ඉන්දියාවේ මාසික සගරාවක් වූ දාරුල් ඉස්ලාම් හි අතන් යන අන්වර්ත නාමයෙන් පලවියි පොත්පත් කියවන පාඨකයෙකු වූ අසීස් මහතා මේ අතන් කියන්නේ කවිදැයි කුතුහලයට පත්වියි

කල්මුනේ මුස්ලිම් ජනතාව විසින් අසීස් මහතාට උසස් තැනක තබා ගෞරව දැක්වූයේ ඒ ඔහු හොඳට දෙමළ දැන උගත් ප්‍රථම මුස්ලිම් සිවිල් සේවකයෙකු වූ බැවිණි එමෙන්ම සමාජ සේවකයෙකු වූ නිසායි වරක් ඔහු උප දිසාපති තනතුර හොබවන විට මම අහමිබෙන් ඔහුගේ නිවසට ගොඩ වීම. මා දුටු වහාම මුව සිනහවක් ඇතිව මම කවුරුන්දැයි විමසිය. මම කල්මුනේ පිවත්වන නවිපිටිමුනේ දෙමළ පාසලේ සේවය කරන ගුරුවරයෙකු බව පැවසීම. දාරුල් ඉස්ලාම් පොතේ පිටපතක් ඔහුගේ මේසය මත තිබිණි එහි පළමුවන පිටේ මගේ කවි පෙළක් මුද්‍රණය කොට තිබිණි එහි අතන් යන අන්වර්ත නාමයෙන් කවියක් ලියා ඇත්තේ මම බව ඔහුට පැවසුවෙමි. මෙයින් උද්දාමයට පත් ඔහු මාව සතුටින් බදා ගත්තේය. මම මෙය ලියනවිට මගේ නෙත් වලින් කඳුළු ගලා එන්නේය. මේ සිද්ධියෙන් පසුව අපි කිරිටු මිත්‍රයින් බවට පත්වීමු. නොකඩවා අපි දෙදෙනා අදහස් හුවමාරු කර ගත්තෙමු. ඔහු අනාවප්‍රාප්ත වීමට සති දෙකකට පෙර මට ලිපියක් ලියා තිබුණි (අබ්දුල් කාදර් ලෙඩ්ඩේ ගේ උපහාර සටහනක් මෙම පොතේ පළකර තිබේ.

ස්වාමි විපුලානන්ද සමග නිබු මිත්‍රත්වය කල්මුනේ දී මල්පළ ගැනුණි අසීස් මහතා වරක් ස්වාමි විපුලානන්ද තුමාව 1939 වසරේ යාපනයේදී හමුවී තිබේ. ඉන්පසුව ඔහු 1943 දී රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා මන්ත්‍රී වී නල්ලෙයිසා මහතාද කැටුව අක්කරේපත්තුවේ සින්න මහනුවරමිහිදී හමුවී ඇත. ස්වාමි තුමාව ඔහුගේ ජන්ම ස්ථානය වූ කරනිවූහිදී හෝ මඩකලපුව ශිවනයන්ද විදුහලේදී හමුවීමට අසීස් මහතා සිරිතක් කොට ගත්තේය. කල්ලේ උප්පුඩායිති පිහිටි මෙම පාසල තුළ ආගමි හා ජාති හේද

නොමැතිව සැමට අධ්‍යාපනය සැලසුවේය. ඔවුන් අධ්‍යාපනය සාහිත්‍යය, ජනකතා ආදී විවිධ දේවල් පිළිබඳ දීර්ඝ සාකච්ඡා පැවැත්වූහ. සමහරවිට පස්වරු 5ට පමණ ස්වාමිගේ කාමරය ඉදිරිපස කොහොඹ ගසක් යට පුටු දෙකක් තිබෙනු දක්නා ලදී. එයින් සළකුණු වූයේ එදින උපදිසාපති තුමා ස්වාමි හමුවීමට පැමිණෙන බවයි. අසීස් 1943.09.24 දින පාසලේ විද්‍යා සංගමයේ ආරාධනයෙන් ශිවනන්ද විදුහලේ සිසුන්ට දේශනයක් පැවැත්වීය. පසුව විදුහල්පති තනතුරට පත්වූ කේ. කනපතිපිල්ලේ මහතා මෙහි මූලසූත හෙබවීය.

ස්වාමි විපුලානන්ද පැවැත්වූ සාකච්ඡා හේතු කොට සිය ප්‍රජාවට අධ්‍යාපනයේ ඇති වැදගත්කම වැඩි වැඩියෙන් ඒ ත්තු වූ බව අසීස් මහතා පසුව ලියා තිබේ. ඔහු 1948 දී ආචාර්ය ටීබී. ජායා මහතා ගෙන් පසුව කොළඹ සාහිත්‍ය විද්‍යාලයේ විදුහල්පති තනතුර භාරගනීමට සිවිල් සේවයෙන් අස්විය. ලංකා මුස්ලිම් ශිෂ්‍යත්ව පදනම පිහිටවීමෙන් පසුව සහිරා විදුහලේ විදුහල්පති තනතුර භාරගනීමටත් තමන්ට අනුබල දුන්නේ ස්වාමිතුමා බව අසීස් මහතා පවසා තිබේ අසීස් මහතා මෙසේ පැවසීය.

1942 සිට 1943 දක්වා කෙටි කාලයක් කල්මුනේ උප දිසාපති වශයෙන් සේවය කරන සමයේ මට ස්වාමි විපුලානන්ද තුමා ඇසුරු කිරීමට අවස්ථාව ලැබිණි. ඔහු කල්මුනේට එපිට ඔහුගේ ජන්ම භූමිය වූ කාරදිවුනි වාසය කළේය. පසුව ඔහු 1944 දී මා සමග නුවර පිහිටි මගේ වවුන්ට් එයාර් නිල නිවසේ දින දොළහක් ගත කළේය. මේ කාලය තුලදී ඔහු ඉන්දියාවේ අන්තමලේ විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්ය තනතුරෙන් අස්වී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ දෙමළ මහාචාර්ය වශයෙන් පත්වීමක් ලබා තිබේ. අපි බොහෝ විෂයයන් පිළිබඳව සාකච්ඡා කළෙමු. මෙම සාකච්ඡාවලදී මට ගෙනහැර පෑ අදහස් පසුව මට ලංකා මුස්ලිම් ශිෂ්‍යත්ව අරමුදල පිහිටුවීමටත් කොළඹ සහිරා විදුහලේ විදුහල්පති තනතුර භාරගෙන වැඩ කිරීමටත් අනුබල දුන්නේයි අරාබි දෙමළ ශබ්ද කෝෂයක ඇති වටිනාකම තහවුරු කළ ඔහු එය ලිවීමට මට උපකාර කිරීමට පොරොන්දු වියහි ඔහු නැගෙනහිර මුස්ලිම් ජනතාවගේ ජන කතාවල වටිනාකම මට කියා දුනි. නැගෙනහිර පළාත ගැන මනා අවබෝධයක් තිබූ ඔහු බේද නොතකා එහි ජනතාවගේ සමාජ ආගමික සහ අධ්‍යාපන දියුණුවට වහාම ආධාර අවශ්‍යව වටහා ගත්තේයි මේ සඳහා නායකත්වය දිය

යුත්තේ හොඳ අධ්‍යාපනයක් සහ ආගමික අවබෝධයක් ඇති හඳුවනින් පිරිසිදු අයවළුන් බව ඔහු විශ්වාස කළේය.

ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේදී ස්වාමිගේ සිසුන් අතර මහචාර්ය අල්ලාමා එම්එම් උවසිස් සහ ප්‍රසිද්ධ අධ්‍යාපනඥ හා පුස්තකාලයාධිපති එස්. එම්. කමල්දින මහතාද විය. මරුදමුනේ පුලව්මනී ඒ.එම්. ෂෙරෆ්සින් කල්මුනේහි ස්වාමි තුමා පැවැත්වූ පණ්ඩිත සහ විද්වත් පාඨමාලාවලට සහභාගි වූ ශිෂ්‍යයකු වියි සයින්දමරුතුනි මුනාලිප් වයින්තියර් මහතා ස්වාමිගේ කුළුපහ මිතුරෙකු විය.

මානිප්පායි නින්දු විද්‍යාලයේ විදුහල්පති ලෙස සේවය කළ පණ්ඩිත ටී මයිල්වාගනම් මහතා එම තනතුරින් අස්වී ස්වාමි විපුලානන්ද වශයෙන් රාමක්‍රිෂ්ණන් මිසමට ධර්මදාන සේවයට බැඳුණු බව දැනගැනීමද වටී. ඔහු අසීස් මහතා පළමුව බැඳුණු යාපනයේ වෛද්වේශ්වර විද්‍යාලයේ කළමනාකරු වශයෙන් පත්කරණ ලදී. පසුව ස්වාමි තුමා එම තනතුරෙන් අස්වී දෙමළ භාෂා මහාචාර්ය වශයෙන් ඉන්දියාවේ අන්තමලේ විශ්ව විද්‍යාලයට බැඳුණේය. මෙම තනතුරින්ද අස්වී ඔහු සිය ජන්ම භූමිය වන මඩකලපුවේ පදිංචියට පැමිණ රාමක්‍රිෂ්ණා මිසමේ අධ්‍යාපන කටයුතු වගබලා ගනිමින් ශිව්‍යානන්ද විදුහල ආරම්භ කළේය. ඔහු ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ දෙමළ මහාචාර්ය වශයෙන්ද සේවය කර තිබේ.

ජනවාර්ගික (එකඟතාවය)

අසීස් මහතාගේ සේවයට උපහාර පිණිස ඔහු නික්මයන විට පැවැත්වූ උපහාර උත්සව මීට භවවර්ෂ භාගයකට පෙර නැගෙනහිර පැවැති ජන වාර්ගික සුභද සබදතාවය විදහා දක්වයි. මෙම උත්සව කල්මුනේ, සමන්තුරේ, අක්කරෙයිපත්තු, කලවංචිකුඩි සහ කාන්තාන්කුඩි ප්‍රදේශවල පැවැත්විණි. ප්‍රධාන උත්සවය රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා මන්ත්‍රී වී නල්ලයියා මහතාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් කල්මුනේ තානායමේදී පැවැත්වුණු අතර සමුගැනීමේ ආශිංසන දේශනය නින්දු මුස්ලිම් සංගමයේ උප සභාපති නීතිඥ ඊ රාසයියා මහතා විසින් පවත්වන ලදී. අසීස් මහතාගේ බිරිඳ වෙනම උත්සවයක් එස්.ජේ. ඩබ්ලිව් අලගයියා මහත්මියගේ ප්‍රධානත්වයෙන් මෙතෝදිස්ත කාන්තා නේවාසික පාසලේ දී පවත්වන ලද අතර ආශිංසන දේශනය පී. කතිර වේළුපිල්ලේ මහත්මිය පවත්වන ලදී.

මේ සියළුම සිදුවීම් එකල එම පළාතේ පැවතුණු දෙමළ - මුස්ලිම් සමගිය විදහාපායි. අද අසීස් මහතා ජීවතුන් අතර සිරියානම් දැනට දෙමළ මුස්ලිම් ජනතා අතර පවතින අසමගිය ගැන කණාගාටුවට පත්වනවා අතී මුස්ලිම් ජනතාව තමන්ගේ දේවස්ථාන තුළදී මරා දමනු ඇතැයි කියා ඔහු කිසිදා බලාපොරොත්තු නොවන්නට හෝ සිහින මවන්නට නැති යාපනයේ සහ උතුරු කරයේ මුස්ලිම් ප්‍රජාව හේද හින්න වී සිටිනු දැකීමට ඔහු ජීවත් නොවීම සතුටට කරුණකි.

අවුරුදු දෙකක් වූ සුළු කාලය තුළ අසීස් මහතා කල්මුනේ හදිසි අවස්ථා කවීවේරය යටතේ පැවැති ප්‍රදේශය පුරා සංචාරය කොට දිස්ත්‍රික්කය ආහාර නිෂ්පාදනය අතින් ප්‍රමුඛ ස්ථානයට ගෙන ඒමට වෙනස නොබලා ක්‍රියා කළේය. මෙය මුස්ලිම් ශිෂ්‍යත්ව අරමුදල සතිරා විද්‍යාලය සහ සමස්ත ලංකා මුස්ලිම් තරුණ සම්මේලනය වෙනුවෙන් කළ සේවාව පවා අහිබවා යන්නක් බව බොහෝ දෙනාගේ මතය විය.

අසීස් මහතා තමන් ආදරය කළ නැගෙනහිර පළාතට නිතර පැමිණියේය. 1960 මැයි මාසයේදී අසීස් මහතා සිය පවුල සමඟ වාලචේනය සිට අරුගමිබේ දක්වා සංචාරය කරමින් දීර්ඝ නිවාඩුවක් ගත කළේය. ඔහු මිත්‍රයින් සහ සහායයන් බොහොමයක් හමුවූ අතර ගොවීන් සහ ගම්වාසීන් සමඟ අතීන සිද්ධීන් මෙහෙහි කරමින් සතුටු සාම්චියේ යෙදෙනු දක්නා ලදී.

කෙටිකලක් ගතකළ නමුත් නැගෙනහිර ජනතාව කෙරෙහි කිදා බැසගත් ආදරයක් අසීස් මහතා තුළ පැවතුණි. කොළඹ සතිරා විද්‍යාලයේ මා වැනි නැගෙනහිර පළාතේ සිසුන්ට ඔහු දැක්වූ ආදරය හා කරුණාවෙන් එය මොනවට පැහැදිලිවිය.

ආශ්‍රය ග්‍රන්ථ

1. ඒ.එම්.ඒ. අසීස් දිනපොත් 1942, 1943 සහ 1944.
2. ඔහු විසින් මෙම කාලපරිච්ඡේදය තුළ පවත්වා ගත් රැස්වීම් වාර්තා, සටහන් සහ පටුන සහිත ඡායාරූප වල පිටපත්.
3. ඩේලිනිවිස්, ඔබ්සර්වර් සහ ටයිම්ස් පුවත්පත් වල කාලින වාර්තා.
4. 1943 කල්මුනේ අස්වනු හෙළිමේ උත්සවයේ සමරු පොත.

සයින්දුමරුතු වලින් පැමිණි එස්.එච්.එම්. ජෙමල් මහතා අයිස් යුගයේදී කොළඹ සහිරා විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයෙකි. 1964 දී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයෙන් ආර්ථික විද්‍යා උපාධිය ලබාගත් ඔහු පසුව එම විශ්ව විද්‍යාලයෙන්ම අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමාවත්, යාපනය විශ්වවිද්‍යාලයෙන් ශාස්ත්‍රපති උපාධියත් ලබාගත්තේය. ඔහු කල්මුනේ සහිරා විද්‍යාලයේ සහ අඩිඩාලවේනෙයි ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලයේ විදුහල්පති ධුරය දැරීය. ඔහු නැගෙනහිර විශ්ව විද්‍යාලයේ ප්‍රථම රෙජිස්ට්‍රාර් ධුරයට පත්වූ නමුත් ඒ පළාතේ තිබූ අස්ථාවර තත්ත්වය හේතු කොටගෙන ඉන් ඉල්ලා අස්විය. පසුව ඔහු සංස්කෘතික හා ආගමික කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් ධුරය දුරමින් සිට විශ්‍රාම ගියේය.

A.M.A. Azeez's Agricultural Feat in the East*

A.I. Marikar

A.M.A. Azeez was born on 4th October 1911 to a traditional elite family of Vannarpannai in Jaffna. He had his childhood and entire schooling in Jaffna. He attended leading Hindu schools and was a brilliant student. He passed away on 24th November 1973.

The legacy of Dr. Azeez, I sometimes think, is like an iceberg. What is visible is miniscule and the profound part is just submerged in history, which has to be carefully extricated through time consuming and methodical research. Quite often, when we revisit the life and times of Dr. Azeez, we remind ourselves of the mature and astute political leadership he practised as a Senator, his profound contribution for the advancement of the education of Muslims and the active role he played in the upliftment and reform process of Muslim society. Overreaching all these achievements, is his distinction of being the first Muslim to be recruited to the very prestigious Ceylon Civil Service of the bygone era.

His Senate and other speeches are erudite and have all the hallmarks of a visionary, a true statesman and a patriot. The mere reading of what he said in his speeches and writings are an inspiration to its readers, with his forward looking thoughts that transcend time. His contribution in the field of Muslim education

* Commemoration Article - 2017

is there for all to see even today. The grandeur and splendour of Zahira College and the Ceylon Muslim Scholarship Fund that he founded, continue to invigorate generations of Muslim youth to forge ahead in life and strengthen their role in Sri Lankan society. The YMMA movement he founded has energized the aspirations of many Muslim youth island wide, and this has over the years helped young Muslim men to play an honorable and dignified role in society.

There is another more profound facet to Dr. Azeez's legacy which is quite often forgotten by many people. This is his outstanding achievement in introducing major agrarian reform in the Eastern Province, which has resulted over the years, in the Ampara district being elevated to the rank of a major rice bowl of Sri Lanka. As the architect of this ground breaking reform, he virtually opened the flood gates for economic prosperity of the people in the region where large numbers of Muslims live.

I was a student at Zahira College during the stewardship of Dr. Azeez. As my Principal I had the rare opportunity of getting to know first hand the fine qualities of this refined gentleman. During my student days I also learned a lot about Dr. Azeez's other accomplishments. I also moved very closely with Ali, the eldest son of Dr. Azeez. Ali has been my dear and close friend for over fifty years starting from our University days. Despite all my close links with the Azeez family, I was never alerted to the role Dr. Azeez played in the economic upliftment of Muslims in the Eastern Province.

I discovered this quite accidentally when I was given a part time teaching assignment at the South Eastern University at Oluvil. Oluvil is 400 kilometers from Mount Lavinia where I live, and my long journey by car usually took about 8 to 10 hours. The tail end of my travel was through predominantly Muslim areas like Maruthamunai, Kalmunai, Sainthamaruthu, Sammanthurai,

Nintavur, Oluvil and beyond that Addalachenai, Akkaraipattu and Pottuvil.

As I entered Maruthamunai, I would always see the glorious sight of vast, in fact very vast, expanses of paddy fields stretching from the main Pottuvil road up to and beyond the horizon. This carpet of verdant green paddy fields encircle the predominantly Muslim areas, bringing enormous prosperity to the people of the region.

Economic Empowerment

These vast paddy lands extending over 100,000 hectares, irrigated by the plentiful waters of Senanayake Samudra at Inginiyagala, Ampara, has transformed the Ampara district into a granary of the Eastern Province. These lands are owned almost entirely by Muslims and large scale paddy production has been the source of financial empowerment of this Muslim community. Whenever we reflect on matters concerning food security of the nation, we must remember with gratitude the remarkable contribution made by these people, who year after year have helped to feed the nation and eradicate famine and extreme poverty from our country. In the process, these people have also improved their economic status. The Muslims of this area enjoy robust and strong cash flows and the prosperity they enjoy is externally very visible. Home and motor car ownership, is very broad based, the ubiquitous motorcycle has invaded the precincts of nearly every household in the region and people generally enjoy a very high quality of life.

Several good schools in the region have sent large numbers of students to Universities and Ampara district continues to produce significant numbers of professionals including engineers, University lecturers, accountants, Administrative officers, doctors, teachers, erudite ulemas and an army of highly entrepreneur businessmen.

This road to prosperity obviously has been the result of the dedication, tenacity and sweat of these hardworking people. At the very early stages of this agrarian revolution there was also an important catalyst who planned, energized and put together the vital ingredients of development. The role of this catalyst is what many of us have forgotten. My contemporary at school and at University, the Late S.H.M. Jameel has highlighted in his excellent and well researched article in 2007 titled "Contribution to Eastern Development 65 years ago", this catalyst of change, who was none other than the illustrious Dr. A.M.A. Azeez.

Genesis

When the Japanese bombed the port of Colombo and its suburbs on Easter Sunday 5th April 1942, Dr. Azeez held the responsible post of Additional Landing Surveyor, H.M. Customs. The country was placed on a war footing by the Governor. The Southern region of the Batticaloa district was chosen as a key area to boost food production.

I would like to begin my narration of the pioneering efforts of Dr. Azeez by quoting from Jameel's article,

"Civil Servant Azeez arrived in Kalmunai and assumed duties as Assistant Government Agent on 16th April 1942. It was the period of the Second World War and all foreign supply lines of rice and other foodstuff faced blockades by the Japanese. The Government of the day had to find ways and means of accelerating local food production..... Azeez was specially selected by Hon. D.S. Senanayake and transferred at short notice with specific orders to produce more food especially rice".

Hon. Senanayake had confessed that he selected a Muslim from the Civil Service, who would have the co-operation of the Muslims and Tamils. What he did not say but had in his mind, was

that Dr. Azeez was a Tamil scholar, fluent speaker in Tamil and was well respected by the Tamil community. He went to Kalmunai within ten days and set up the Emergency Kachcheri.

The land mass brought under Dr. Azeez's jurisdiction was vast, it stretched from Paddiruppu in the north to Kumana in the south, the entire Ampara district. As a dedicated civil servant, Dr. Azeez went into action almost immediately realising the urgency and importance of producing large amounts of food, he placed the entire mission on, what can be termed, a war footing.

Within a month of his arrival at Kalmunai, the new AGA convened a meeting and got into action without wasting precious time. Without even a proper office, this meeting was held at the Kalmunai rest house. It was a marathon session which lasted almost 10 hours and many down to earth landmark decisions were taken without much argument or debate.

It was resolved and action was immediately initiated to distribute large extents of state land, most of which was barren waste or just jungle, for clearance and cultivation. In the first phase of this operation more than 12,000 acres were distributed to be brought under the plough. At that time there were no reliable arrangements for irrigated agriculture and human habitations in the area were few and spread thin on the ground, largely because of the jungle setting and desolate nature of the location. As a result only Muslims in the surrounding areas responded to his call and were the first beneficiaries of the land allocation. The Muslim farmers did not let down their benefactor, Dr. Azeez. With a lot of help, both financial, technical and plenty of supervised guidance from the AGA, they toiled hard and gradually brought more barren, jungle and fallow land under the plough. Like the proverbial snowball, this process set in motion the organic expansion of the paddy revolution in the Eastern Province.

It was also resolved at the meeting, that cash grants be made for jungle clearance and land preparation and to release seed paddy for the next cultivation season. Small tanks and irrigation channels which had been abandoned for years, were rehabilitated. The AGA meticulously planned and developed all related critical infra structure to successfully achieve the goal of increased food production.

He also set up goat farms in Nintavur, Thirukovil and Malwatta and poultry farms in Maruthamunai, Sainthamaruthu and Palamunai and provided farmers with financial assistance and technical advice. He also established a model agriculture farm to provide technical knowhow and planting material for all agricultural endeavours in the region.

As pragmatic administrator, a week after this meeting, action commenced on all fronts. Lands were distributed, money was released and a 475 acre model farm with a labour force of 1,000 started taking shape in Nintavur.

Such was the meticulous planning of Dr. Azeez. His mission was a resounding success. The newly cultivated paddy fields brought forth bountiful harvests, and at a time of war when the country was plagued with food shortages, AGA Azeez's food production drive was like welcome rain after a long and painful drought. Ampara district had now entered the fast lane in paddy production and had also earned the well deserved reputation of the granary of the East. An overwhelmed Hon. D.S. Senanayake, as the Minister of Agriculture, applauded AGA Azeez on the great achievement and expressed his gratitude for helping to avert starvation and famine in the country.

Harvest Festival

To celebrate the successful food production drive AGA Azeez organized a harvest festival at the model farm in 1943. It was the first of its kind anywhere in the country. The chief guest was Hon. D.S. Senanayake. The Minister wanted to showcase the success of his trusted civil servant AGA Azeez and the people of Kalmunai. Those were not the days of four wheel drive vehicles or intercoolers. AGA Azeez had to endure the discomfort and exhaustion of travelling on bumpy sandy tracts when supervising the vast area under his administrative jurisdiction. His modes of transport quite often were bullock carts or just his feet. He just walked vast distances through jungles and plains, whenever necessary. He however had a different plan for the Minister's transport in the festival grounds.

“The Minister was conducted on a five mile procession along bumpy agricultural roads in a cart drawn by an elephant, followed by hundreds of gaily decorated bullock carts carrying a large number of people. The Minister said that he thoroughly enjoyed it and would never forget the memorable event.

Ceremonial scythes made by expert Kandyan craftsman were used to reap the first ears of paddy by the visitors, at the auspicious time of 10.45 in the morning on 27th March 1943. The harvested sheaves were handed to AGA Azeez and the Minister then pounded the first sheaves of paddy. He then mounted an elephant and was taken in procession through the farm. A field lunch was served, prepared from rice and other produce grown in the farm.” (S.H.M.Jameel).

This was the time of the colonial administration, and the head of government of the country was the British Governor, Sir Andrew Caldecott. Impressed by the performance of AGA Azeez, the Governor sent a personal hand written note to AGA Azeez congratulating him and the farmers of Kalmunai for the rich

harvest. The country had also been spared the agony of famine and starvation for which the Governor was very grateful.

The road map to agrarian prosperity in the Ampara district, resolutely chartered by AGA Azeez, was now firmly in place. A few years later when the Inginiyagala reservoir was commissioned under the Gal Oya scheme, the paddy fields in the Ampara district blossomed beyond expectations when copious quantities of water became available to farming communities. The extent of land under paddy cultivation increased exponentially and this region now produces over 62% of paddy grown in the Eastern Province, with approximately 100,000 Hectares of land under the plough.

The pioneering endeavour and the yeoman service rendered by Dr. Azeez to make all this happen, must remain etched in the annals of history, as one of the finest contributions made by this legendary administrator, to the people of the Ampara district and to the country. An exemplary technocrat Civil Servant, who was deeply committed to his official duties blended with a great love for his country.

Accolades

My journey to Oluvil was always through Habarana, Polonnaruwa and Batticaloa. As I took the turn at Habarana on to Polonnaruwa road, I entered the majestic Habarana jungle stretch, which led me to Minneriya. I then go past the Minneriya reservoir which nestles like a mini ocean in the midst of virgin jungle. It is surrounded by thousands of acres of fertile paddy fields producing vast quantities of rice to feed the nation. I then drive past Giritale and Parakrama Samudra reservoirs which irrigate vast extents of paddy lands. This region has been energized to become a major granary of the North Central Province.

Around the same time when Dr. Azeez was assigned the task of accelerating food production in the Eastern Province, Hon. D.S. Senanayake, picked on another eminent Civil Servant, C.P. De Silva and assigned him the similar task of increasing paddy cultivation in the Polonnaruwa district. Incidentally, Dr. Azeez and C.P. De Silva sat and passed the tough Civil Service exam together. Dr. Azeez was placed 2nd in the merit list with C.P. De.Silva being ranked 8th.

C.P. De.Silva restored the ancient glory of Polonnaruwa district by renovating the ancient tanks, rehabilitating irrigation channels and bringing thousands of acres of neglected jungle land under the plough for paddy cultivation. During the immediate post war years, the rich harvest from these vast paddy lands was like God given mercy, with food shortages being slowly relegated to the backwoods.

The people of the region benefited immensely from this new agricultural reawakening and profuse material prosperity came to them like in tidal waves. The grateful Sinhala people of Minneriya never forgot their benefactor C.P. De Silva. His name still reverberates in local folklore and he is reverently referred to even today as the “Minnery Deviyo” the Deity of Minneriya.

When the Gal Oya scheme was completed, Hon. Senanayake picked another Civil Servant of the same batch, K. Kanagasundram (ranked 1st), as the first Chairman in 1952. He did a splendid job. The others in the batch, H. Jinadasa (ranked 3rd) and M. Rajendra (ranked 6th), attained the highest posts before retirement. Some of the post CCS administrators say that the Civil Servants of yore were revenue collectors and did not contribute to development. This is not so looking at the above CCS batch of 1934.

Apart from agriculture, Dr. Azeez established institutions for the educationally backward Muslims in the district, encouraged by Poet Abdul Cader Lebbe and Swami Vipulananda.

God made some humans with major structural flaws, Forgetfulness and No Gratitude. The good that people do is either trivialized or quite often forgotten. This is the fate that has befallen Dr. A.M.A. Azeez's legacy in the Ampara district. Dr. Azeez's name is now unsung and unheard of in the predominantly Muslim areas of the Ampara district. Recorded history will perhaps be the only silent sentinel of the achievements of this fine gentleman, educationist, thoroughbred professional administrator and an Iconic Nation Builder.

The Tamil poet Subramania Bharathi has stated that “a community that fails to honour its heroes tends to lose its capacity to nurture heroes in its midst”.

(A.I. Marikar hails from Negombo and was a student at Zahira College during the Azeez era. He graduated from the University of Ceylon in 1965 and was a leading banker in Sri Lanka and overseas. He is an authority and a consultant in Islamic Banking)

கிழக்கின் விவசாயத் துறையில் எ.எம்.எ. அஸீஸின் சாதனைகள்

எ. அபி. மரிக்கார்

எ.எம்.எ. அஸீஸ் யாழ்ப்பாணத்தில் வன்னர்பண்ணையிலுள்ள பாரம்பரியமான உயர் குடும்பமொன்றில் 1911 அக்டோபர் 4 ஆம் திகதி பிறந்தார். குழந்தை பருவத்தையும், முழுப் பாடசாலை நாட்களையும் யாழ்ப்பாணத்திலேயே கழித்தார். அவர் பிரபலமான ஹிந்து பாடசாலைகளில் கற்று ஒரு சிறந்த மாணவராகத் திகழ்ந்தார். நவம்பர் 24, 1973 இல் அவர் இறையடி சேர்ந்தார்.

டாக்டர் அஸீஸின் பாரம்பரியத்தை, பனிப்பாறையைப் போன்றது என நான் சில வேளைகளில் நினைத்ததுண்டு. காணக்கூடியது மிகச்சிறிய அளவாயினும் அவர் பற்றிய ஆழமான பெரும் பகுதி வரலாற்றில் மூழ்கியுள்ளது. இது நீண்ட காலத்தைச் செலவிட்டு முறையான ஆய்வுகள் மூலம் கவனமாக வெளிக் கொணரவேண்டிய ஒன்றாகும். டாக்டர் அஸீஸின் வாழ்க்கையையும் காலத்தையும் நாம் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, ஒரு செனட்டராக அவரது மதிநுட்பத்துடனான முதிர்ந்த அரசியல் தலைமைத்துவம், முஸ்லிம்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கான அர்ப்பணிப்புடனான அவரது பங்களிப்பு மற்றும் முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டுக்காகவும் சீர்திருத்தம் தொடர்பாகவும் அவர் மேற்கொண்ட அரும் பணிகள் நம் மனக்கண் முன் தோன்றி மறைகிறது. இந்தச் சாதனைகள் அனைத்துக்கும் சிகரம் வைத்தாற் போல அமைவது, நாம் கடந்து வந்த காலத்தின் மிகப் பெருமை வாய்ந்த இலங்கை சிவில் சேவைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட முதலாவது முஸ்லிமாக அவர் விளங்கியமையே.

ஒரு தேசாபிமானியாகவும் உண்மையான ராஜதந்திரியாகவும் செனட்டிலும் பிற இடங்களிலும் அவர் ஆற்றிய உரைகள் அவரது தூரநோக்கு செயற்பாடுகளுக்கான அடையாளச் சின்னங்களாகும். காலத்தைக் கடந்த முற்போக்கு சிந்தனைகளுடனான அவரது உரைகளிலும் ஆக்கங்களிலும் அவர் என்ன சொன்னார் என்பதை வாசிப்பது அதன் வாசகர்களுக்கு உத்வேகம் அளிப்பதாக அமைந்தது. எனவே, முஸ்லிம் கல்வி தொடர்பான அவரது பங்களிப்பு இன்றும் கூட கண்கூடாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பெருமை மிக்க ஸாஹிராக் கல்லூரி மற்றும் அவர் நிறுவிய இலங்கை முஸ்லிம் புலமைப்பரிசில் நிதியம் முஸ்லிம் இளைஞர்களின் பல தலைமுறையினரை ஊக்குவித்து வாழ்க்கையில் முன்னேறிச்சென்று இலங்கைச் சமுதாயத்தில் தமது பங்கை வலுப்படுத்துவதற்கும் தொடர்ந்தும் செயல்பட்டு வருகின்றது. அவர் நிறுவிய முஸ்லிம் வாலிபர் இயக்கம் (YMMA) நாடு பூராவுமுள்ள முஸ்லிம் இளைஞர்களின் அபிலாஷைகளுக்குப் புத்துணர்ச்சி ஊட்டியுள்ளதோடு பல ஆண்டு காலமாக முஸ்லிம் இளைஞர்கள் சமுதாயத்தில் கண்ணியமான மற்றும் மரியாதைக்குரிய பங்கினை வகிக்க உதவி வருகின்றது.

அஸீஸின் பாரம்பரியத்துக்கு, பெரும்பாலும் மக்களால் மறக்கப்பட்ட மற்றுமொரு ஆக்கபூர்வமான பக்கமும் உள்ளது, அதுதான் கிழக்கு மாகாணத்தில் அவர் அறிமுகப்படுத்திய மாபெரும் விவசாய சீர்திருத்தத்தம். இதன் பெறுபேறாக, அம்பாறை மாவட்டம் இலங்கையின் பிரதான நெற் களஞ்சியமாக மாற்றமடைந்தது. இந்த மாபெரும் சீர்திருத்தத்தின் பிதாமகனான அவர், பெருமளவிலான முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்ற இப்பகுதியில் மக்களின் பொருளாதார செழிப்புக்கான வாயில்களைத் திறந்துவிட்டார்.

டாக்டர் அஸீஸ் ஸாஹிராக் கல்லூரியைப் பொருப்பேற்றிருந்த காலத்தில் நான் அங்கு மாணவனாக இருந்தேன். எனது அதிபர் என்ற வகையில் நான் இந்த தூய்மையான மனிதரின் உயர்ந்த பண்புகளை முன்பாகவே தெரிந்துகொள்ளும் அரிய வாய்ப்பு கிடைத்தது. எனது மாணவ பருவத்தில் டாக்டர் அஸீஸின் மற்ற சாதனைகளைப் பற்றியும் நான் நிறையக் கற்றுக்கொண்டேன். டாக்டர் அஸீஸின் மூத்த மகனான அலியுடன் மிகவும் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பத்தையும் நான் பெற்றேன்.

அலி எங்கள் பல்கலைக்கழக நாட்களில் இருந்து 50 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக என் அன்புக்குரிய நெருங்கிய நண்பராக இருந்தார். அலீஸ்குடும்பத்துடன் எனக்கு நெருக்கமான தொடர்புகள் இருந்த போதிலும், கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் டாக்டர் அலீஸ் காட்டிய ஆர்வத்தில் நான் எப்போதுமே அக்கறை காட்டியதில்லை.

நான் ஒலுவில் தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு பகுதி நேர விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்ற பின்பே இது பற்றி; தற்செயலாக அறிய நேர்ந்தது. நான் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கல்கிஸ்ஸெவிருந்து 400 கிலோமீட்டர் தூரத்தில் இருந்த ஒலுவிலுக்கான நீண்ட பயணத்தைக் கார் மூலம் கடக்க எனக்கு சுமார் 8 முதல் 10 மணி நேரம் எடுத்தது. என் பயணம் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழும் மருதமுனை, கல்முனை, சாய்ந்தமருது, சம்மன்துரை, நிந்தலூர், ஒலுவில் போன்ற நகரங்களினூடாக அட்டாளைச்சேனை, அக்கரைப்பற்று மற்றும் பொத்துவில் என்ற இடங்களுக்கு அப்பால் முடிவுற்றது.

நான் மருதமுனைக்குள் நுழையும்போது, பொத்துவில் பிரதான பாதையில் இருந்து தொடுவானுக்கு அப்பால் வரை பரந்து விரிந்து செல்லும் பசுமையான வயல் நிலங்களைக் காணத் தவறுவதே இல்லை. மரகதக் கம்பளம் விரித்தற்போல் காணப்படும் பசுமையான இந்த நெல் வயல்கள் முஸ்லிம் மக்கள் செரிந்து வாழும் பகுதியைச் சுற்றி வளைத்து, இப்பகுதி மக்களுக்கு மகத்தான செழிப்பை அள்ளி வழங்குகிறது.

பொருளாதார பலம்

அம்பாறை மாவட்டத்தில் இங்கினியாகல சேனநாயக்க சமுத்திரத்தின் அதிகமான நீர்ப்பாசனத்தால் வளமூட்டப்படும் 100,000 ஹெக்டேருக்கும் அதிகமான பரப்பளவிலான இந்த வயல் நிலங்கள் கிழக்கு மாகாணத்தின் நெற் களஞ்சியமாக அம்பாறை மாவட்டத்தை மாற்றின. கிட்டத்தட்ட முழுமையாக முஸ்லிம்களுக்கு சொந்தமாக இருந்த இந்த நிலங்களில் உற்பத்தியான பாரிய அளவிலான நெல் இந்த முஸ்லிம் சமூகத்தின் பொருளாதார பலத்தை உறுதி செய்வதற்கு ஆதாரமாக இருந்தது. தேசத்தின் உணவுப் பாதுகாப்பு குறித்த விஷயங்களில் நாம் கவனம்

செலுத்தும்போதெல்லாம், வருடா வருடம் நாட்டிற்கு உணவளிக்க உதவியதன் மூலம் நாட்டிலிருந்து பஞ்சம் மற்றும் தீவிர வறுமையை ஒழிக்க உதவியுள்ள இந்த மக்களின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை நன்றியுடன் நினைவுகூர வேண்டும். இந்த செயல்முறைகளினூடாக இந்த மக்கள் தங்கள் பொருளாதார அந்தஸ்தையும் மேம்படுத்தியுள்ளனர். இந்த பகுதியில் வாழும் முஸ்லிம்கள் ஆரோக்கியமான மற்றும் வலுவான பணப் பரிமாற்றங்களை அனுபவித்து மகிழ்வதையும் நாம் காணலாம். பரந்த அளவிலான வீடு மற்றும் மோட்டார் கார்கள், எங்கும் நிறைந்த மோட்டார் சைக்கிள்கள் என இப்பகுதியில் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு வீட்டையும் ஆக்கிரமித்துள்ளதோடு மக்கள் பொதுவாக ஒரு உயர்தர வாழ்க்கையையும் அனுபவித்து வருகின்றனர்.

இந்தப் பிரதேசத்தில் பல சிறந்த பாடசாலைகள், பல்கலைக் கழகங்களுக்கு அதிக எண்ணிக்கையிலான மாணவர்களை அனுப்பி வருகின்றன. அம்பாறை மாவட்டம் பொறியியலாளர்கள், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், கணக்கியலாளர்கள், நிர்வாக அதிகாரிகள், மருத்துவர்கள், ஆசிரியர்கள், உலமாக்கள் என தொழில் சார் நிபுணர்களையும் தொழில் முனைவோர், வணிகர்கள் உள்ளிட்ட பலரையும் தொடர்ந்து உருவாக்கி வருகின்றது.

உண்மையிலேயே, செழிப்புக்கான இந்தப் பாதை, இந்த மக்களின் கடின உழைப்பின் மூலம் உருவான அர்ப்பணிப்பு, விடாமுயற்சி மற்றும் வியர்வை என்பவற்றின் பெறுபேறேயாகும். இந்த விவசாய புரட்சியின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் இதனைத் திட்டமிட்டு, ஊக்குவித்து, முக்கிய வளர்ச்சிக் கூறுகளை ஒன்றிணைத்த ஒரு முக்கிய செயற்பாட்டாளர் இதன் பின்னணியில் இருந்தார், இந்த செயற்பாட்டாளரின் பங்களிப்பை நம்மில் பலர் மறந்துவிட்டனர். கல்லூரியிலும் பல்கலைக் கழகத்திலும் எனது சமகாலத்தவரான மறைந்த எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் 2007இல் “65 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கிழக்கு அபிவிருத்திக்கான பங்களிப்பு” என்ற தலைப்பிலான ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையில் அந்த செயற்பாட்டாளர் வேறு யாருமல்ல சிறப்புமிக்க ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் எனக் கோட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

மூலாதாரம்

1942ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 5ஆம் திகதி கொழும்பு மற்றும் அதன் புறநகர்ப் பகுதிகளை ஜப்பான் குண்டுவீச்சால் தாக்கியபோது, டாக்டர் அஸீஸ், சங்கப் பகுதியில் ஒரு பொறுப்பான பதவியை வகித்து வந்தார். நாடு ஆளுநரால் போர்க்கால தயார்நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் தெற்குப் பிரதேசம் உணவு உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதற்கான கேந்திர இடமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

டாக்டர் அஸீஸின் முன்னோடி முயற்சிகளை ஜெமீலின் கட்டுரையிலிருந்து மேற்கோளிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்,

“சிவில் சேவை அதிகாரி அஸீஸ் 16 ஏப்ரல் 1942 இல் கல்முனை உதவி அரசாங்க அதிகாரகப் பதவியேற்றார். அது இரண்டாம் உலகப் போர் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலமாகையால் அரிசி மற்றும் பிற உணவுப் பொருட்களுக்கான வெளிநாட்டு விநியோகப் பாதைகள் அனைத்தும் ஜப்பானியர்களால் முடக்கப்பட்டது. அன்றைய அரசாங்கம் உள்நாட்டு உணவு உற்பத்தியை துரிதப்படுத்துவதற்கான வழிகளையும், முறைமைகளையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தது மேலும் உணவுப்பொருட்களை, குறிப்பாக அரிசியை உற்பத்தி மேற்கொள்வதற்கான குறிப்பிட்ட உத்தரவுகளுடன் குறுகிய அறிவிப்பில் கௌரவ டி.எஸ். சேனநாயக்கவினால் அஸீஸ் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டார்.”

அஸீஸ் முஸ்லிம்களினதும் தமிழர்களினதும் ஒத்துழைப்பைப் பெறக்கூடியவர் என்ற காரணத்தினாலேயே கௌரவ சேனநாயக்க சிவில் சேவையிலிருந்து ஒரு முஸ்லிமைத் தேர்ந்தெடுத்தார். டாக்டர் அஸீஸ் ஒரு தமிழ் அறிஞர், தமிழில் சரளமாக பேசக்கூடியவர், தமிழ் சமூகத்தினரால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் பத்து நாட்களுக்குள் கல்முனை சென்று அவசரகால கச்சேரி ஒன்றினை அமைத்தார்.

டாக்டர் அஸீஸின் அதிகார வரம்புக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட நிலப்பரப்பு பரந்த அளவில் இருந்தது. அது வடக்கில் பட்டினப்புவில் இருந்து தெற்கில் குமண வரை, முழு அம்பாறை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. அர்ப்பணிப்புள்ள ஒரு சிவில் சேவை

அதிகாரியாக டாக்டர் அஸீஸ், யுத்தகால நிலையில், அவசரமாகவும் அவசியமாகவும் முக்கிய உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து உடனடியாக நடவடிக்கையில் இறங்கினார்.

விலைமதிப்பற்ற நேரத்தை வீணடிக்காது ஒரு மாதத்திற்குள், புதிய உப அரசாங்க அதிபர் கல்முனையில் ஒரு கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தார். ஒரு சரியான அலுவலகம் இல்லாத நிலையில் இந்த கூட்டம் கல்முனை இளைப்பாறும் இல்லத்தில் இடம் பெற்றது. கிட்டத்தட்ட 10 மணி நேரம் நீடித்த இந்தக் கூட்டத்தில் அதிக வாதப் பிரதிவாதங்கள் இல்லாமல் பல ஆக்கபூர்வமான முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன.

இதனையடுத்து, உடனடி நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு, தரிசாகவும் காடாகவும் கிடந்த அதிக அளவிலான அரச காணிகள் துப்பரவு செய்வதற்காகவும் நெற் சாகுபடிக்காகவும் விநியோகிக்கப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கையின் முதல் கட்டத்தில் 12,000 க்கும் மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலம் வயல் நிலமாகியது. அந்த நேரத்தில் நீர்ப்பாசனத்துக்கோ மனித வசிப்பிடங்களுக்குகோ நம்பகமான ஏற்பாடு எதுவும் இருக்கவில்லை, ஏனெனில் இந்த இடங்கள் காட்டர்ந்ததாகவும், பாழடைந்ததாகவும் காணப்பட்டதால் ஜன நடமாட்டம் மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. இதன் விளைவாக சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் அவரது அழைப்பிற்கு செவி சாய்த்தமையால் நில ஒதுக்கீட்டின் முதல் பயனாளிகளாக அவர்களே இருந்தனர். முஸ்லிம் விவசாயிகள் தமது புரவலரான டாக்டர் அஸீஸை கைவிட்டுவிடவில்லை. உப அரசாங்க அதிபரினால் வழங்கப்பட்ட நிதி மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவி மற்றும் மேற்பார்வையுடனான வழிகாட்டல்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் அவர்கள் கடுமையாக உழைத்து காடுகளையும் தரிசு நிலங்களையும் பொன் விளையும் பூமியாக மாற்றினர். இந்த செயல்முறை, கிழக்கு மாகாணத்தில் நெல் உற்பத்தியில் ஒரு பாரிய புரட்சியைத் தோற்றுவித்தது.

காடுகளைத் துப்பரவு செய்வதற்காகவும் நிலத்தைத் தயார் செய்வதற்காகவும் நிதியுதவி மற்றும் அடுத்த சாகுபடி பருவத்திற்கான விதை நெல் வழங்குவதெனவும் அக்கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. பல ஆண்டுகளாக கைவிடப்பட்ட சிறிய குளங்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்கள் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டன. அதிகரித்த

உணவு உற்பத்தியின் இலக்கை அடைந்து கொள்வதற்காக உப அரசாங்க அதிபரின் வழிகாட்டலில் பழுதடைந்த அனைத்து தொடர்புடைய உட்கட்டமைப்புகளும் வெற்றிகரமாகத் திட்டமிடப்பட்டு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன.

அவர் நிந்தலூர், திருக்கோவில் மற்றும் மல்வத்த போன்ற இடங்களில் ஆட்டுப் பண்ணைகளை ஆரம்பித்ததோடு மருதமுனை, சாய்ந்தமருது மற்றும் பாலமுனை ஆகியவற்றில் கோழி பண்ணைகளையும் ஆரம்பித்து அதற்கான நிதிஉதவி மற்றும் தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளையும் விவசாயிகளுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்தார். இப்பகுதியில் உள்ள அனைத்து விவசாய முயற்சிகளுக்கும் தொழில்நுட்பத் தெரிவு மற்றும் நடுவதற்கான பொருட்கள் என்பவற்றை வழங்குவதற்காக ஒரு மாதிரி விவசாய பண்ணையையும் உருவாக்கினார்.

ஒரு நடைமுறை நிர்வாகியாக, இந்த கூட்டத்திற்கு ஒரு வாரம் கழித்து, அனைத்து முனைகளிலும் நடவடிக்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நிலங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டு பணமும் வழங்கப்பட்டதோடு நிந்தலூரில் 1,000 பணியாளர்களுடன் 475 ஏக்கர் மாதிரிப் பண்ணையும் உருவாகியது.

இவை யாவும் டாக்டர் அஸீஸின் நேர்த்தியான திட்டமிடலாகும். அவரது பணி ஒரு பாரிய வெற்றியாகவே கருதப்பட்டது. புதிதாக பயிரிடப்பட்ட நெல் வயல்கள் பெருந்தொகையான அறுவடைகளைத் தோற்றுவித்தன, மற்றும் போர் காலத்தில் நாடு உணவு பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்பட்ட சமயத்தில், உப அரசாங்க அதிபரின் உணவு உற்பத்தியானது நீண்ட கால வறட்சிக்குப் பின்னரான மழை போல் இருந்தது. அம்பாறை மாவட்டம் துரித கதியில் நெல் உற்பத்தியில் வீறு நடைபோட்டு, கிழக்கின் நெற்களஞ்சியம் என்ற நற்பெயரையும் பெற்றது. கௌரவ விவசாய அமைச்சர் என்ற வகையில் டி.எஸ். சேனநாயக்கா, உப அரசாங்க அதிபரின் பெரும் சாதனைக்கு பாராட்டுத் தெரிவித்ததோடு நாட்டில் பட்டினியையும் பஞ்சத்தையும் தவிர்ப்பதற்கு உதவியதற்காக தமது நன்றியையும் தெரிவித்தார்.

அறுவடை விழா

வெற்றிகரமான உணவு உற்பத்தியைக் கொண்டாடுவதற்காக உப அரசாங்க அதிபர் அஸீஸ் 1943 ஆம் ஆண்டில் மாதிரி பண்ணையில் ஒரு அறுவடை விழாவை ஏற்பாடு செய்தார். நாட்டில் எங்குமே நடைபெற்றிராத ஒரு புதிய அனுபவமாக இது இருந்தது. இதன் பிரதம அத்தியாக கௌரவ டி.எஸ். சேனநாயக்க கலந்துகொண்டார். அவரது நம்பிக்கைக்குரிய உப அரசாங்க அதிபர் அஸீஸ் மற்றும் கல்முனை மக்களின் வெற்றியை வெளிக்காட்டுவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாக இதனைப் பயன்படுத்த அவர் விரும்பினார். அது நான்கு சக்கர வாகனங்கள் மற்றும் ஆடம்பர வாகனங்கள் இல்லாத காலம். உப அரசாங்க அதிபர் அஸீஸ் அவரது நிர்வாக அதிகாரத்தின் கீழ் பரந்த பகுதியை மேற்பார்வையிடும் போது மேடு பள்ளமான மணல் திட்டிகளில் பயணம் செய்யும் அசௌகரியம் மற்றும் சோர்வு ஆகியவற்றை சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. அவரது போக்குவரத்து முறை பெரும்பாலும் மாட்டு வண்டிகளாகவும் கால் நடையாகவுமே இருந்தது. அவர் அவசியம் ஏற்படும்போதெல்லாம் காடுகள் மற்றும் சமவெளிகளில் நீண்ட தூரம் கால்நடையாகவே சென்றார். இருப்பினும் அவர் திருவிழாவில் அமைச்சரின் போக்குவரத்துக்கு வேறுபட்ட திட்டத்தை வகுத்திருந்தார்.

“ஒரு யானை மூலம் இழுத்துச் செல்லப்பட்ட ஒரு வண்டியில் சமதளமற்ற விவசாய வீதி வழியாக அமைச்சர் ஐந்து மைல்கள்; ஊர்வலமாக அழைத்து செல்லப்பட்டார், அதனைத் தொடர்ந்த வண்ணம் பெருமளவிலான மக்களைச் சமந்த நூற்றுக்கணக்கான அலங்காரிக்கப்பட்ட காளை வண்டிகள் சென்றன. இதனை தமது வாழ்வில் மறக்கமுடியாத மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்வாக அமைச்சர் நினைவு கூர்ந்துள்ளார்.

“1943ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 27ஆம் திகதி காலை 10.45 மணி யளவில் பார்வையாளர்களால்; முதல் நெற் செடிகளை சடங்கு ரீதியாக அறுவடை செய்யவென கண்டிய கைவினைஞரால் செய்யப்பட்ட அரிவாள்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அறுவடை செய்யப்பட்ட முதற்கட்டு உப அரசாங்க அதிபரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன, பின்னர் அமைச்சர் அதனைக் குற்றியெடுத்தார்.

பின்னர் அவர் ஒரு யானை மீது ஏற்றப்பட்டு பண்ணை வழியாக ஊர்வலமாக அழைத்து செல்லப்பட்டார். பின்னர் பண்ணையில் பயிர் செய்யப்பட்ட அரிசி மற்றும் இதர உற்பத்திகளிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு பசுவணவு பரிமறப்பட்டது ”

(எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்).

அது காலனித்துவ காலமாக இருந்ததால் நாட்டின் அரசாங்கத் தலைவராக பிரிட்டிஷ் கவர்னர் சர் ஆண்ட்ரூ கால்டிகாட் இருந்தார். உப அரசாங்க அதிபரின் செயல்திறனால் ஈர்க்கப்பட்ட கவர்னர், தனது சொந்த கையெழுத்தில், அவருக்கும் பாரிய அறுவடைக்குக் காரணமாயிருந்த கல்முனை விவசாயிகளுக்கும் பாராட்டுத் தெரிவித்து, கடிதமொன்றை அனுப்பி வைத்தார். நாட்டை பஞ்சம் மற்றும் பட்டினியின் வேதனையிலிந்து தவிர்த்தமை குறித்து ஆளுநர் மிகவும் நன்றியுடையவராக இருந்தார்.

உப அரசாங்க அதிபர் அஸீஸினால் உருவாக்கப்பட்ட அம்பாறை மாவட்டத்தில் விவசாயச் செழிப்புக்கான வரைபடம் இன்றும் உறுதியாக உள்ளது. ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு பின்னர், கல் ஓயா திட்டத்தின் கீழ் இங்கினியாகல நீர்த்தேக்கம் இயக்கப்பட்ட போது, விவசாய சமுதாயங்களுக்கு அதிக அளவு தண்ணீர் கிடைக்கப்பெற்றதால் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு அப்பால் அம்பாறை மாவட்டத்தில் நெல் வயல்கள் மேலும் புத்துயிர் பெற்றன. பயிர் நிலங்களின்; பரப்பளவு அதிவேகமாக அதிகரித்துள்ளதுடன், இப்பகுதி தற்போது சுமார் 100,000 ஹெக்டயர் நிலப்பரப்பில் கிழக்கு மாகாண நெற்செய்கையின் 62 சதவீதத்தை உற்பத்தி செய்கிறது.

டாக்டர் அஸீஸினால் வழங்கப்பட்ட இந்த முன்னோடி முயற்சியும் பாரபட்சமற்ற சேவையும் வரலாற்றில் பதியப்பட வேண்டியதொன்றாகும். இது அம்பாறை மாவட்ட மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் இந்த புகழ்பெற்ற நிர்வாகியால் நிறைவேற்றப்பட்ட மிகச் சிறந்த பங்களிப்புகளில் ஒன்றாகும். ஒரு முன்மாதிரி சிவில் சேவை அதிகாரியான இவரது உத்தியோகபூர்வ கடமைகள் தனது நாட்டின் மீதான அபிமானத்துடன் ஒன்றிணைந்ததாகும்.

பாராட்டுக்கள்

ஒலிவிலுக்கான எனது பயணம் எப்போதும் ஹபரண, பொலன்னறுவை மற்றும் மட்டக்களப்பு வழி ஊடாகவே இருந்தது. நான் ஹபரணையில் பொலன்னறுவை வீதிக்கு திரும்பிதும், மினேரியாவுக்கு இட்டுச் செல்லும் கம்பீரமான ஹபரண காட்டுக்குள் நுழைவேன். பின்னர் காட்டின் மத்தியில் ஒரு சிறு சமுத்தித்தை ஒத்த மினேரியா நீர்த்தேக்கத்தை கடந்து செல்வேன். நாட்டுக்காக ஏராளமான நெல்லை உற்பத்தி செய்யும் ஆயிரக் கணக்கான ஹெக்டயர் பசுமையான வயல் நிலங்கள் அதனை சூழ்ந்து காணப்படுகின்றது. பின்னர் நான் பரந்த அளவிலான வயல் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசனத்தை வழங்கும் கிரிதல மற்றும் பராக்கிரம சமுத்திரத்தைத் தாண்டிச் செல்வேன். இந்தப் பிராந்தியமானது வட மத்திய மாகாணத்தின் ஒரு பெரிய நெற் களஞ்சியமாக மாறியுள்ளது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் உணவு உற்பத்தியை துரிதப்படுத்தும் பணியை நிறைவேற்ற டாக்டர் அஸீஸ் நியமிக்கப்பட்ட அதே வேளையில், டி.எஸ். சேனநாயக்க, மற்றொரு பிரபலமான சிவில் சேவை அதிகாரியான சி.பீ.டி. சில்வாவை பொலன்னறுவை மாவட்டத்தில் நெல் சாகுபடியை அதிகரிக்கும் பணிக்கு நியமித்தார். டாக்டர் அஸீஸ் மற்றும் சி.பீ.டி. சில்வா ஆகிய இருவரும் சிவில் சேவைத் தேர்வில் ஒரே காலத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் என்பது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வாகும். தகுதிகாண் பட்டியலில் டாக்டர் அஸீஸ் 2ஆம் இடத்திலும் சி.பீ.டி. சில்வா 8வது இடத்திலும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சி.பீ.டி. சில்வா, புராதன குளங்களைப் புதுப்பித்தல், நீர்ப்பாசன வாய்க்கால்களைப் புனரமைத்தல், என்பவற்றின் மூலம் கைவிடப்பட்டு காட்டினால் மூடப்பட்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான ஹெக்டயர் நிலங்களை மீண்டும் பயிர் நிலங்களாக மாற்றி பொலன்னறுவை மாவட்டத்தின் பழம் பெருமையை நிலைநாட்டினார். போருக்குப் பிந்திய காலத்தின் போது, இந்த பரந்த வயல் நிலங்களிலிருந்து கிடைத்த ஏராளமான அறுவடை இறைவன் கருணையினால் விளைந்தது போல இருந்தது. இதனால் உணவு பற்றாக்குறையும் மெதுவாகப் பின்தள்ளப்பட்டது.

இப்பகுதியில் உள்ள மக்கள் இந்த புதிய விவசாய விழிப்புணர்வினால் அதிக பயன் அடைந்ததோடு சொத்து சுகங்களும் பேரலைகளாக அவர்களை நாடி வந்தது. நன்றியுணர்வுள்ள மினேரியாவின் சிங்கள மக்கள் தமது புரவலரான சி.பீ.டி சில்வாவை மறந்துவிடவில்லை. அவரது பெயர் இன்னமும்; அப்பிரதேசங்களில் பரவலாகப் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலும் அவர் இன்றும் மற்றொரு ‘மின்னேரி; தெவியோ’ என அவர்களால் போற்றப்படுகின்றார்.

கல் ஓயா திட்டம் முடிவடைந்ததும், கௌரவ. சேனநாயக்க அதே தகுதிகாண் பட்டியலில் முதலாமிடத்தைப் பெற்ற கே. கனகசுந்தரம் என்ற இன்னொரு சிவில் சேவை அதிகாரியைத் தேர்ந்தெடுத்து 1952இல் அதன் முதல் தலைவராக நியமித்தார். அவரும் தனது பணியை சிறப்பாக நிறைவேற்றினார். அதே பட்டியலில் இருந்த எச். ஜினதாஸ (3வது இடத்தில்) மற்றும் எம். ராஜேந்திரா (6வது இடத்தில்) ஆகியோர் ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்னரே மிக உயர்ந்த பதவிகளைப் பெற்றனர். முன்னர் சில சிவில் சேவை அதிகாரிகள் வருவாய் சேகரிப்பாளர்களாக மட்டுமே இருந்தனர். அவர்களால் அபிவிருத்திக்கு பங்களிக்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை என்று கூறப்படுகின்றது. ஆனால் மேற்கூறப்பட்ட 1934ஆம் ஆண்டின் சிவில் சேவை அதிகாரிகளுக்கு அந்த நிலை ஏற்படவில்லை.

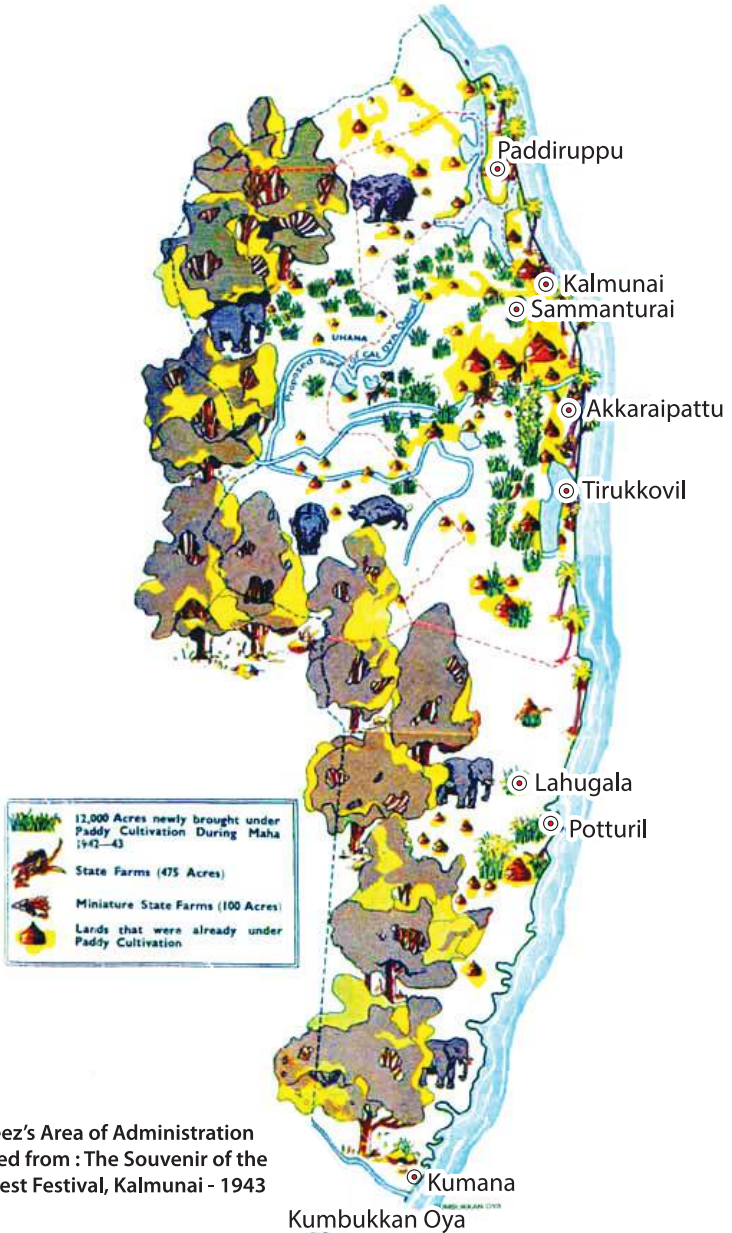
வேளாண்மைக்கு அப்பால், டாக்டர் அலீஸ் மாவட்டத்தில் கல்வி ரீதியாகப் பின்தங்கிய முஸ்லிம்களுக்காகப் பல நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தினார். கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை மற்றும் சுவாமி விபுலானந்தா ஆகியோர் இதனை ஊக்குவித்தனர்.

இறைவன் சில மனிதர்களைப் பிரதான கட்டமைப்பு குறைபாடுகள், மறதி மற்றும் நன்றியுணர்வின்மை உடையவர்களாகப் படைத்துள்ளார். மக்கள் செய்யும் நல்ல காரியங்கள் அற்பமானதாக அல்லது அடிக்கடி மறக்கப்பட்டதாக ஆகிவிடுகின்றது. அம்பாறை மாவட்டத்தில் டாக்டர் ஏ.எம்.ஏ. அலீஸின் சேவைகளுக்கு இது விதிவிலக்காக இருக்கவில்லை. அம்பாறை மாவட்டத்தின் பெரும்பான்மையான முஸ்லிம் பிரதேசங்களில் இப்போது டாக்டர் அலீஸின் பெயர் அறியப்படாத ஒன்றாகவே

உள்ளது. ஒருவேளை, கல்வியியலாளர், சிறந்த தொழில்சார் நிர்வாகி மற்றும் ஒரு தேசாபிமானி எனப் பன்முகங்கொண்ட இந்த பண்புள்ள மாமனிதரின் சாதனைகள் பதியப்பட்ட வரலாற்றில் மட்டும் அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருக்கலாம்.

(நீர்கொழும்பைத் தாயகமாகக் கொண்ட எ. அயி. மரிக்கார் அஸீஸ் காலத்து ஸாஹிராக் கல்லூரியில் ஒரு மாணவர் ஆவார். 1965இல் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் முன்னணி வங்கியாளராகவும் இஸ்லாமிய வங்கியியலில் நிபுணராகவும் ஒரு ஆலோசகராகவும் பணியாற்றுகிறார்)

MAP OF KALMUNAI AREA

Azeez's Area of Administration
 Copied from : The Souvenir of the
 Harvest Festival, Kalmunai - 1943

Message from the Governor
Sir. Andrew Caldecott

QUEEN'S HOUSE,

CEYLON.

I congratulate the people of Kalmunai on their revival of the ancient festival of Harvest-Home which, I am informed, was once as generally observed in Ceylon as of yore in the English countryside. In both cases its gradual discontinuance was symptomatic of an atrophy in the national spirit for agriculture. Both countries have been brought widely back to their agricultural senses by the present war: and in both the reclamation of land for food supply, and its scientific & progressive improvement therefor, must be rendered permanent and assured for future generations. It is thus most appropriate and laudable that Kalmunai's Harvest-Home of 1943 should be in the nature not only of a celebration but also of an education; an occasion for resolve as well as thanksgiving. The booklet for which I send this message will, I trust, long be treasured and read - both as a call to agricultural effort and as a guide to its success.

A. Caldecott
Governor

March 1943.

Azeez as Additional Landing Surveyor of Customs, 1942 - The post he relinquished on transfer to Kalmunai

Azeez, Marina and Ummu at Kalladi Bridge

Azeez at Kalmunai Emergency Kachcheri Office with staff, Razak, Ponnuthurai and Yoonus

Azeez pinning the medal on Poet Abdul Cader Lebbe awarding him the title 'Kavignar Thilakam' (Poet par Excellence) at the meeting to felicitate him on his birthday on 7.10.1970 at Usmaniya MV, Katukelle, Kandy

Staff at the Emergency Kachcheri, Kalmunai in 1943

Ummu and Marina in the vegetable plot at 'Gems'

Hon. D. S. Senanayake on arrival at Chengatpadai Farm

Workers at Chengatpadai Farm

Hon. D. S. Senanayake harvesting paddy at Chengatpadai Farm

Azeez and others at Chengatpadai Farm

Hon. D. S. Senanayake carrying a 'pingo' of paddy, curd, ghee and banana produced in the Chengatpadai Farm, at the Harvest Festival, 1943

Azeez with the Digavapi Priest at the Harvest Festival

Paddy in the Akkaraipattu Mosque Grounds

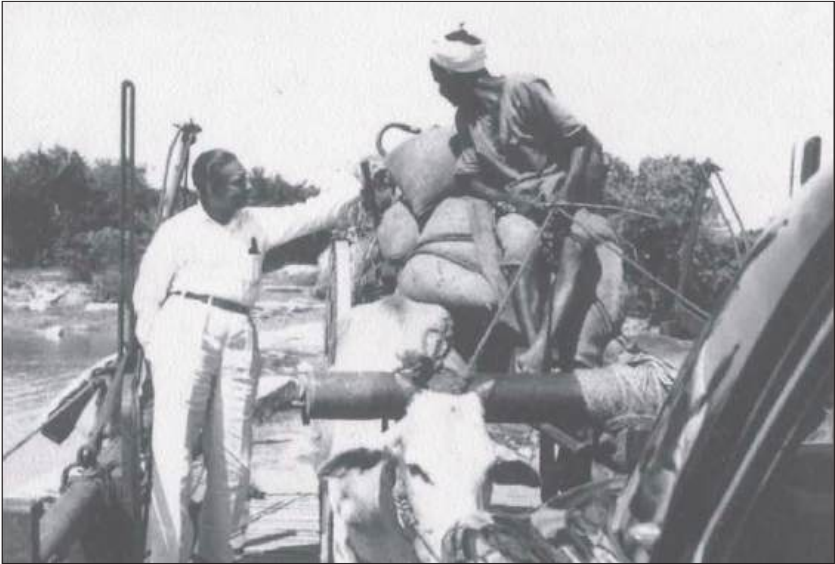
A.M.A. Azeez Speaking at the Swami Vipulananda Remembrance Meeting in Kandy in 1965

Hon. D. S. Senanayake, A.M.A.Azeez and T.B. Jayah at the unveiling of the portrait of Jayah at Zahira College in August 1948

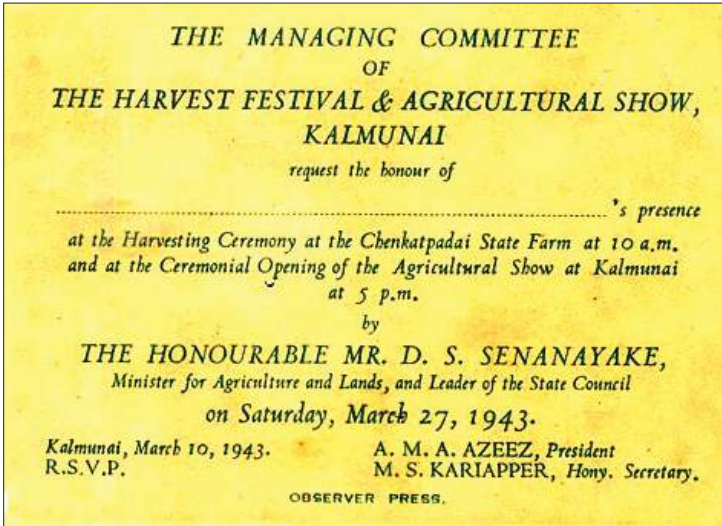
Prime Minister Hon. D.S.Senanayake as Chief Guest at the Prize Day at Zahira College in 1949

Azeez reminiscing with a farmer on the ferry near Panama, May 1960

Azeez and Prime Minister D.S. Senanayake, 1951 - Reminiscing the Kalmunai Days

Harvest Festival Invitation - 1943

Harvest Festival Souvenir Cover - 1943

**The Harvest Festival & Agricultural Show,
Kalmunai
1943**

PATRON

THE HON'BLE MR. D. S. SENANAYAKE
*Minister for Agriculture & Lands and
Leader of the State Council.*

VICE-PATRON

V. COOMARASWAMY, ESQR., C. C. S.
Government Agent, E. P.

PRESIDENT

A. M. A. AZEÉZ, ESQR., B. A. (HONS.) C. C. S.
Assistant Government Agent (E), Kalmunai.

HONORARY SECRETARY

MUDALIYAR M. S. KARIAPPER, J. P., U. M.
Vanniab, Karavaku Pattu.

HONORARY TREASURER

S. SUPPIRAMANIAM, ESQR.,
O. A. to A. C. A. (E), Kalmunai

MANAGING COMMITTEE

S. Dharmaratnam, Esqr. M. S. C. *	Dr. A. Sunderampillai
Mrs. G. S. Tissanyagam	P. Kadiravelpillai, Esqr.
Miss G. K. Thillaiampalam	Hadji M. M. Ibrahim, Esqr.
Rev. Fr. J. B. de la Haye S. J.	V. Nalliah, Esqr., B. A.
Rev. J. Cartman, B. A.	S. Ambalavaner, Esqr., B. Sc.
	N. S. Samuel, Esqr., B.A.

Harvest Festival Committee - 1943

Harvest Festival Emblem 1943

Exchange of Letters between Hon. D. S. Senanayake and A.M.A.Azeez

Personal.

Telephone Nos.—

MINISTER : 8887
SECRETARY : 8498
OFFICE : 8498

MINISTRY OF AGRICULTURE AND LANDS,
VISAKHA VIDYALAYA,
VAJIRA ROAD,
BAMBALAPITIYA,
COLOMBO.

10th November, 1942.

Dear Azeez,

I returned on Monday after the circuit in your area, and I thought that I should give you my impressions of the Food Drive there.

I am glad to say that you are making every effort to increase food production, but I do not think spending large sums on extensive cultivation on paddy would do. People should be made to take to intensive rather than extensive cultivation. The use of the plough and the Burmese Harrow, the use of fertilisers and compost, transplanting, weeding, etc. that would give a better yield in paddy should be encouraged as much as possible. I am, of course, aware of the difficulties of obtaining things like manure, but I am inclined to think that the money spent on intensive cultivation of paddy land would be much less than what is now being spent on clearing extensive areas for cultivation. The food produced should be commensurate with the money spent on these lands.

I do not think it is wise to spend much money on the cultivation of sandy tracts which are quite infertile and would not be productive

A.M.A.Azeez Esq., C.C.S.,
Assistant Government Agent (E),
Kalmunai.

-2-

productive unless the land is heavily manured. You should be very cautious about taking up such lands for cultivation.

I also noticed that in the 12,000 acres you have brought under cultivation, there are certain areas which appear to be abandoned paddy fields, and I was wondering whether some people would try to claim financial assistance for these lands also.

In your area I think the most profitable form of cultivation would be highland cultivation. You should, therefore, try to encourage people to take to highland cultivation.

I am looking forward to visiting you again during the harvesting season about February next and I hope you will be in a position to tell me that you have enough paddy to feed half of Ceylon.

With kind regards,
Yours sincerely,

D.S. Senanayake

15th November 1942.

My dear Sir,

Your very kind letter of the 10th. Many thanks. Believe me, Sir, the letter has given me further courage and enthusiasm in plenty. And as soon as the work connected with food control (gate system etc.) and food purchase is fairly systematised, I shall start concentrating my attention on the intensive cultivation of the irrigable lands in this area. In fact I drew up on the 10th a tentative programme in consultation with the experts here and a copy has already been forwarded to your Office.

How very much I wish that Arambamoorthy the Cultivation Officer, Manalpidy Aru scheme is allowed to remain with me till the emergency is over, particularly when we

cannot compel the cultivators but can only persuade and induce them to take to intensive methods. But, of course, I am powerless in the matter.

In the 12,000 acres, there are no abandoned paddy fields as such. There are about 300 - 500 acres of land (& certainly not more) cultivated with paddy about 15 to 25 years back and abandoned. They have been given out this time as they were bordering the new lands taken up.

The Harvest Festival has since been postponed to about the 15th of March and I hope you will excuse us this alteration of the date. Mr. Mollegoda was here yesterday and he has promised me all help and assistance.

I must resist the temptation to write more. I shall strive my utmost to fulfil your wishes and with God's help I am confident of success.

Many thanks and kind regards,

Yours sincerely,

D

~~Personal.~~ ? (circulated
with the copy)

6th April 1943.

My dear Sir,

You would kindly remember your discussing when you were here the question of a Seed Paddy Station Cum Demonstration Centre chiefly for the benefit of the cultivators under the Pattipalai Aru Scheme, and your expressing the view that in the special circumstances of Kalmunai District isolated stations or chains of them of five to fifteen acres will be of not much use and that the best solution would be the establishment of such a Station of about 50 to 100 acres in extent centrally situated and conducted directly under the supervision of the Paddy Officer who will be given all possible assistance in the matter of leasing the land, demonstrations

- 2 -

demonstrations, field days etc. by the A.G.A.(E) In view of the experience of generations possessed by the paddy farmers of this place, it is essential for the success of the scheme that this Station should be in the direct and sole charge of the Paddy expert of the Department. Apart from other reasons, with all these responsibilities of food production etc. the Divisional Agricultural Officer cannot be expected to devote the concentrated attention necessary in respect of this Station. And the podiyas and peasants here cannot otherwise feel that the Department of Agriculture is giving its best. In fact at the last conference held a few months back where the Paddy Officer was present Mudlr. Kariapper pointedly complained that he had not been previously at any time contacting the paddy farmers of the place. The Paddy Officer did not turn up after that except on the 27th for the Show. And even this time too he could not be present at the harrowing demonstration. A station here in his direct and sole charge will therefore compel the Paddy Officer to pay fairly frequent visits and I shall be only too ready to make the maximum use of such visits for the furtherance of intensive and improved methods of cultivation. My suggestion is that the Station should be established without delay which should be in charge of the Paddy Officer. The A.G.A.(E) Kalmunai will be in constant touch with the Paddy Officer as well as with the Station and give all possible help to them.

I thought of addressing the Director of Agriculture demi-officially on this; but in view of the suggestions above being at

- 3 -

at variance with the practice that is being now followed and some of my observations being indicative of a certain amount of disappointment with the Department of Agriculture, I do not want to risk this matter being delayed and our losing the season. Hence I am writing this to you with the request that if you kindly approve you will be pleased to direct the Department of Agriculture to open a Station without delay on the lines above. If it is possible I would suggest that another Station of about 25 to 50 acres be also started in Mannunai South for the benefit of the Divulana Scheme. In other words the best solution would be to have two large Stations in Kalmunai District in the direct charge of the Paddy Officer, one for Patti-palai Aru and the other for Divulana.

You have commended me for my work more than I deserved at the Chenkatpadai function, but believe me, Sir, I shall with the help of God endeavour to the best of my ability to be deserving of that high commendation.

I have decided to discourage Manavari "allotments" on food production permits this year and encourage intensive cultivation to the maximum possible extent. Hence my anxiety to see this Demonstration Station established without delay. Besides I hope I shall be in a position to give you the largest state fava in the Island during

- 4 -

during Maha 1943/44.

With many thanks and respectful regards,

Yours sincerely,

Telephone Nos.—

MINISTER : 2327
SECRETARY : 2422
OFFICE : 2422

MINISTRY OF AGRICULTURE AND LANDS,
VISAKHA VIDYALAYA,
VAJIRA ROAD,
BAMBALAPITIYA,
COLOMBO.

12th April, 1943.

Dear Azeez,

Thanks for your letter of 6th April, 1943. I shall discuss the question of opening a Seed Paddy Station and a Demonstration Centre in your area with the D.A. when I meet him next.

I am myself very keen that intensive and modern methods of cultivation should be adopted in your area and it was with this in view that I wanted the Irrigation and Agriculture Departments to demonstrate in a paddy field under the Pattipola Aru Scheme with some of the machinery we imported recently.

I hope the plough and the harrow are becoming popular there and, though we may not be able to give modern labour saving machinery ~~at~~ all at once, simple agricultural implements can always be made even locally and their use should be encouraged.

I think you are wise in discouraging Manawari cultivation. By intensive cultivation it should be possible for you to double the yield which is as good as bringing an equal extent of new land under cultivation. I am pleased to note that you will have the largest State Farm in the Island during Maha 1943-44 and I hope you will also have the largest collection/

P.T.O.

-2-

collection of paddy under the internal purchase scheme during the Maha season.

Will you please let me know the name of the Mother Superior of the Kalmunai Convent?

With kind regards,

Yours sincerely,

A handwritten signature in cursive script, appearing to read "D.S. Senanayake". The signature is written in dark ink and is positioned below the typed name "Yours sincerely,".

Hon. D.S. Senanayake's reply to A.M.A. Azeez regarding a Seed Paddy Station

Dr. A.M.A. Azeez Foundation

List of Publications

- 2007 : A.M.A.Azeez - A Profile
- 2008 : A.M.A.Azeez - Senate Speeches
- 2009 : A.M.A.Azeez - Muslim Education In Sri Lanka
- 2009 : அறிஞர் எ.எம்.எ.அஸீஸ் - பன்முகப்பார்வை
- 2010 : லீ.லி.லீ.லீ.லீ - லர்; ஸுஹுனீ
- 2011 : The West Reappraised (Re-Published)
- 2012 : அறபுத் தமிழ் எங்கள் அன்புத் தமிழ்
(விரிவாக்கிய மீள் பதிப்பு)
- 2012 : அறபுத் தமிழ் - ஒரு மீள்பார்வை
- 2013 : A.M.A.Azeez - Early Life and Tributes
- 2014 : One Distinguished Family of Moor Street Jaffna
- 2014 : அறிவோர் பார்வையில் கலாநிதி எ.எம்.எ.அஸீஸ்
- 2015 : A.M.A.Azeez - Milestones To Remember
- 2015 : Islamic Banking - An Alternate Approach to Finance
- 2017 : அஸ்ஸலாம் தமிழும்
- 2018 : A.M.A.Azeez - Speeches and Tributes
- 2024 : அறிஞர் அஸீஸ் அகம் நிறை காவியம்
- 2025 : A.M.A. Azeez's Contribution to Agriculture in the East

DR. A.M.A. AZEEZ WAS HONoured AS A NATIONAL HERO.
A COMMEMORATIVE STAMP WAS ISSUED ON
22ND MAY, 1986.

ISBN 978-955-7931-06-7

9 789557 931067